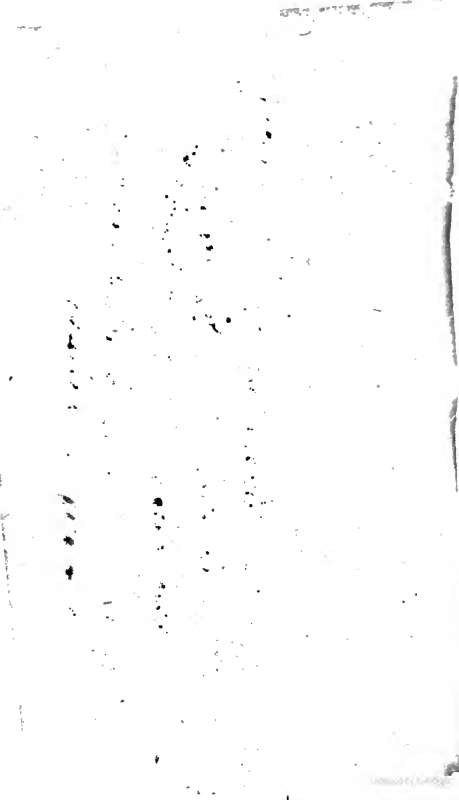

CAROLI
MALAPERTII
MONTENSIS BELGÆ
E SOCIETATE IESV
POEMATATA.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Io. Moreti.

M. DC. XVI. +

3

VLADISLAO
SIGISMUNDI III.
POLONIÆ REGIS
FILIO

PRINCIPI IVVENTVTIS.

MAGNE Jagellonides, cui debet Suecia
sceptrum,

Moschna dat, Lechi sceptrum animæque
vouent:

Accipe Karnkouitz missum tibi mense
Athenis,

Quas bifido alludēs agmine Prosna lauit.

Nec Musis fateor, nec Phœbo digna Po-
lono

Carmina, ni facili tu tibi digna fueris:

At mea cū semel hoc viderum lumina sidus,

Vsq̃ quam aliò cursum flectere posse negāt.

Ergo tuis patere auspiciis & soluere portu,

Et timida primum currere nauis ater.

Sic mihi, quot dixi populorum, maxime
Princeps,

Spes de te inbeat tot DEVS esseratas.

Poëmatum Index.

SEDECIAS. TRAGOEDIA.

DE VENTIS LIB. II.

CHRISTVS PATIENS. ELEGIAE IX.

MISCELLANEORVM LIB. I.

5
CAROLI MALAPERTII

è Societate I E S V

S E D E C I A S

T R A G O E D I A.

ARGVMENTVM.

ABVCHODONOSOR cùm Ioachinum regno mouisset , Sedeciam patrum Ierosolymis Regem constituit : qui fìsus deinde Aegyptiorum amicitia, Babylonico fœderi renuntiavit , contrà quàm Ieremias coràm, & Ezechiel Babylone captiuus, diu initus admonerent : nam partim impiorum procerum consiliis in transuersum actus, partim (vt refert Iosephus) quòd duorum Prophetarum vaticinationes in speciem pugnantes esse videbantur , salubria vtriusque monita contempsit; ipsumq; adeò Ieremiam malè mulctatum in fœdissimi carceris cloacam coniici vel curauit, vel permisit. Premebantur interea biennium totum arctissimâ obsidione Ierosolymæ à Nabuzardanò , aliisque Ducibus Regis Nabuchodonosori , donec peste fameq; dirissimâ ciuib; exhaustis , Sedecias occulto itinere, præmissis filiis & coniugibus, nocturnâ fugâ urbem deserit , cuius illâ ipsâ nocte hostes potiti , magnam partem , vt in nocturnâ

A A 3

inua-

inuatione fit, succenderunt. Victor Nabuzardan-
 nus ut primum Regem dilapsum sentit, magnâ
 celeritate insecutus, è fugâ retrahit, & Nabucho-
 donosoro Reblathis agenti vinctum cum filiis
 sistit. Rex ferus tristissimo spectaculo filios patre
 inspectante trucidari, mox Sedecix ipsi oculos
 effodi. & inde Babylonem deportari mandat. Ex
 lib. 4. Regum cap. 25. 2. Paralipom. c. 36. Iosepho
 lib. 10. Antiquit. Iudaic. c. 10. & 11.

PERSONÆ.

SEDECIAS.	ARMIGER.
NABVZARDAN.	NABVCHODONOSOR.
IEREMIAS.	FILII SEDECIX.
NYNTIVS.	CHORVS.

ACTVS PRIMVS.

Sedeciam initæ fugæ serò pœnitet.

SEDECIAS. ARMIGER.

IMBELLIS, excors, gentis opprobrium tua,
 Quousque anhelum proditi ad labem imperi.
 Gressum fatigas? siste; iam satis est fuga,
 Ignauus ut sis. aude, age, superbos retrò
 Referre vultus; nullus à tergo est metus.
 Require Solymas, dubia quàm montis inga
 Vix pernicaci lumina obtutu notant.

Picea-

Piceaq; fumus nube pratexit diem.
 Sic fruerere regno : fruerere ; sic Regem inclytum.
 Caloq; teste strenuè ignavum decet.
 Pudenda comitum turba, quid letum bene
 Manu merenti densa per Medum agmina
 Male obstitistis ? turpis officij piget.
 Par est maleuolo, quisquis ad probum iuuat.
 Ruente Solymâ; non satis credo fuit
 Necis aut sepulchri ; sola per nemorum loca
 Vilesq; latebras, quarimus fatis viam,
 Dignum leana pabulum, indigni hostium
 Oppetere dextrâ, patria & busto regi.
 Adeone dulce est viuere ! miserum mori !
 Moriamur anime. dedecus nullâ satis
 Morte eluendum: quâ licet, nostro tamen
 Sanguine luatur, qui probri harentem nequit.
 Labem expiare, finiat sensum, ultima
 Ferro secutus. Verte in infandum caput
 Huc arma miles. Quisquis è turbâ voles,
 Patria ruinas, liberum ulcisci necem,
 Perime nocentem ; rara vindicta obtigit
 Tuta in Tyrannum. Quisquis è turbâ voles
 Referre meritis gratiam facilem meis,
 Perime volentem : siue crudelis mihi,
 Siue es benignus, commoda Regi manum :
 Mortem rependi pramium, aut poenam rogat.
 Adeste cuncti, adeste ; quid frustra pig
 Exi, orruistis ? arma, non gemitus peto.
 Seruate lacrymas funeri, aut patria date
 Per me ruenti. vah pudor ! nemo omnium
 Aut esse iustus ultor, aut gratus volet ?
 Ite, ite, fata quemque quod ducunt sua:

A A 4

Quod

Quod quaro, promptum est: sentio quàm pectoris
 Imi latebras cor mihi ignavum quatit,
 Illinc reuellam lucis exosa moras:
 Me me ille nostris, si potest, pœnis satur
 Parte è serenâ lentus adspiciat poli,
 Qui probrum in omne legit Isacidum genus.
 Nil fulminandum est, solus è tanto nocens
 Poſulo superſum, certius telum hac manu
 In me vibrabo. ARM. Magne Rex, quis te dolor
 Agit impotentem, vita ut ingratus tua
 Dicum: acessas? SED. Ut laceſſitus malum
 Malus ipſe perdat: diro ut aſpectu leuet
 Calum ai que terras. ARM. Parce veſanis diem
 Scelerare verbis, teq; pietati refer.
 Hac ipſa luimus ſcelera; delirant duces,
 Plectimur Hebrai. Nempe ſi moritis fores
 Vatum obſecutus; ſalua nunc ſtaret Sion
 Star, niq; Solyma. SED. Quos mihi vates canis?
 Oracla dubiâ noſtra iam nutant fide,
 Pugnantq; ſecum: vincla, Babylonem occinit
 Hinc Ieremias; inde Babylonem mihi
 Vmquam videndam captus Exechiel negat;
 Vterque vates, ſortis auctorem DEVM
 Vterque iactat. ARM. Fateor, & dudum hæreo
 Mecum ipſe fati dubius interpres tui;
 Oracla ſed qua cluſa perplexu latent
 Vocum inuolucris, ipſa per rerum explicans
 Euenta ſeſe: dum tamen ſors fluctuat
 Incerta, ſi dant fata, quarenda eſt ſalus;
 Nam cur ſalubris conſili tantum piget?
 Furor eſt apertum ruere in exitium palam.
 SED. Pudor eſt inultum fugere. ARM. Sed ſi res ferat,
 Neceſſe;

Neceſſe ; fortem tempori aptari decet.

SED. *Mori fugacem? ARM. Fugit hac David, pudes*

Sequi nepotem? SED. Damno fugientem nepos.

Laudo Saulem mortis inuictum metu.

ARM. *Parum intereſt, timore quo fractus cadas.*

Vitam Saul timebat, hoc victus metu eſt.

SED. *Probrum timebat, nemo magnanimus tulit.*

ARM. *Aduerſa ferre nemo magnanimus negat.*

Imbellis ille eſt, ſponte qui vitam abiicit,

Lucemq; dura ſortis impatiens fugit.

Sceleratus idem, carnifex dirus ſui,

Hoc parricidâ tetrrior, quò tu tibi es

Propior parente. fortis eſſe animi reor

Durare contra quidquid eſt durum pati,

Nec cedere retrò, ſtare quâ ſummus iubet

Statione ductor. laudis hoc verum eſt decus.

SED. *Magniſca verba. macte, cui Mauors calet*

Ventoſo in ore, friget ad pugnam manus.

ARM. *Hoſti probata dextera eſt. SED. Nobis pedes.*

ARM. *Ardente Solymâ, veritur vitio fuga?*

Totam malorum Iliada, peſtemq; & famem

Memorare cogis memori? at ingrato inuat

Memorare vel ſic. Qui pedes laudas meos,

Equos requiris? fallitur quiſquis putat

Solyma relictos; ſeſſor abſumptum gerit

Inuſitato anigmate ſonipedem ſuum.

Bis Aquilo galeam ſparſit hibernâ niue,

Glacieq; in unâ ſtupuit haſtili manum

Herere milès; bis ſub aſtiuâ cane

Animam aſtuantem duximus: nondum ſatis

Belli, aut malorum eſt? fare, quid prohibes dolor?

Quid anime refugis? fare, & inuitus tuos

A A §

Luſtus

Luctus retracta. Tantuli è turbâ sumus
 Magnâ relictî; querimur Assyriis hebes
 Ferrum tamen fuisse: cum patriâ iacet
 Sorte invidendâ, quisquis hostili manu
 Animam profudit. Pestis, & calum nocens,
 Ignava fata, fortium robur virum
 Miserè abstulistis: Solyma non uno fuit
 Vincenda ab hoste. Quidquid horrerî affolet,
 Pastus nefandi, dulce ieiunis fuit.
 Ipsa ipsa mater (conscium testor diem,
 Factum est, quod olim posteri factum negent,
 Aut execrentur,) dubia quem damnet neci,
 Dum coniugem inter, inter & natum stetit,
 Oblita matrem, Redde quodcumque es mei
 O nate, dixit; vixq; tendenti manus
 Aversa iugulum pressit, & cultrum impio
 Defixit ictu: voluitur leto puer,
 Manatq; tenuis corpore ex sanguine cruor:
 Exceptus ille est, ne quid infausa dapis
 Patri periret. Sape ab incepto manus
 Scelere resistunt: sape se infelix parens
 In facinus urget. Perge, perfectum est nefas,
 Infausa genitrix; perge, quod restat piûm est,
 Pascere maritum: dixit, & ferro secat
 Medium cadaver, viscerum vellit fibras
 Adhuc calentum, moxq; frustatim suos
 Errans per artus, per lacertorum moras
 Indocta foeda membra laniena amputat.
 Et quod nullorum maximum in matre arbitror,
 Defossa geminis lumina in specubus rigent,
 Negantq; lachrymas; torua, sine sensu, furens
 Ut Baccha fertur, fernet undanti latex

Infans

Iactatq; alieno membra ; pars lento veru
 Stillas cruenta, subdit inuitas parens,
 Et hic & illic impio flammās rogo,
 Partem in remoto prouida recondit penus,
 Et esse tanto in scelere frugalem placet.
 Epula instruuntur denique : ô fatum graue ?
 Ultra Thyestem est aliquid, & Graium leues
 Vicinus Hebrai fabulas rerum fide
 Calo pudendâ. Crimine alieno nocens
 Ignarus illic lancinat natos pater,
 Nostri volentes : dumq; praeclusa viam
 Fauces, maliq; conscium pectus negat,
 Dum stomachus horret pollui infandâ dape,
 Pietatis omnem pertinax sensum furor
 Euicit, utero mater inuito suos
 Foetus regessit, & reluctanti viro
 Scidit epulandos. I modò, & fugam exprobra,
 Victa sç Solymas, querere desertos lares
 Vix semiuiuis ; proditum regnum voca;
 Alimenta quando pertinax nulla inuenit
 Rabies edendi, ni, tuos forsā dares
 Natos coquina. Sed quid hîc vanis diem
 Terimus querelis ? fixa si penitus sedet
 Mori voluntas, iungere & regno iuuat.
 Regem cadenti, facilis ad letum via est.
 Redeamus illuc unde discessum est malè,
 Reddamur hosti. scilicet magno impius
 Optarit emptum Medus, ut Regem suis
 Addat trophais, dubia qua meritò facit
 Hostis superstes. SED. Num Sedecias potest
 Cuiquam timendus esse? ARM. Si vinit, potest.
 Ludum insolentem ludit, & miros habet

*Fortuna reditus, quosq; deiecit gradu,
 Alterna visens rursus in stabili locat.*

SED. *Opem sed unde rebus afflictis inbes
 Sperare miseros?* ARM. *Vnde speramus nihil.*

*Nec sic tamen iacemus, ut nullus queat
 Erigere lapsos; mutuam pactus fidem
 Socia arma iunxit, Pharia quem tellus colit
 Latè Tyrannum; flectere huc cursum licet.*

*Parant amicos prospera, reposcunt fidem
 Aduersa.* SED. *Poscunt, fateor; at raro impetrant.*

ARM. *Tentare liceat.* SED. *Nempe Medi ut gratiam
 Pharao Tyranni capite mercetur meo;
 Pacis redempta victima ut vilis cadam?*

ARM. *Legunt quieti praesidia, miseri occupant
 Quodcumq; aylum.* SED. *Cum mori tempus vocat,
 Precario vixisse post regnum pudet.*

ARM. *Matura quamuis fata nunc Regi forent;
 Non sunt parenti. coniugem, natos, pater
 Orbos relinques? hanc tenent iussi viam
 Carpuntq; celeres; fida sed quoties virum
 Coniux requirit? parua natorum manus
 Tremente quoties ipsa cum sylua tremens
 Vultus reflectit, trepida quem pone audiat
 Hostem an parentem? prope, ut aduentu prior
 Tueare inermes: sequere, quâ multum tui
 Viâ antecessit.* SED. *Solus inflectit meos
 Amor ille sensus: fateor hac victum trahis.
 Prò misera pietas! cogis infelix patrem
 Vita perosum viuere, & fugam exequi
 Mori obstinatum. Testor immitem DEVM,
 Non trepidus hostem fugio; vos, nati, sequor.*

CHORVS I.

FILII PROPHE TARVM.

IMPVNE pollicetur
Sibi impius futurum,
Quoties vibrare lentus
Trisulca tela differt
Hominum denique rector.
Nullus memor nefandæ
Fandæq; nostra curat;
Rapitur, perisq; iustus,
Premitur, iacetq; virtus;
Sceleri benè, & scelesto est.
Adeste, & innocenti
Laqueum parate mecum:
Bona undecumque prada est.
Sic impius: sed equat
Qui lance cuncta librat,
Non surdus ultor audit.

Rare poena fugax scelus
Claudo deseruit pede;
Compensat grauitas moram.
Iustum rebus in anxiis
Vindex athenis arbiter
Metu & fraudibus asseret.
Frustrà faucibus imminet
Ductis impia factio:
Frustrà ringitur inuidus,
Caco & murmure perstrepat:
Iras denso ut in agmine
Et longos apis asperat
Non iam mellea bombos;

Aut spina & tribuli leues
 Subiecto ut crepitant foco:
 Frustrà consilantiàm
 Cœtus peruigil excubant,
 Et linguas acuiunt suas;
 Serpens ut tristis micat
 Vno guttore sibilis.

Iustus propositi tenax
 Fretus numine prospero
 Cassos non timet in petus:
 Ut qui rupis in arduo
 Pastor vertice confidens
 Insanum mare despicit.
 Astu callidus & dolo
 Doli prenditur artifex:
 Hæret implicitus pedem
 Plagis quas malè tenderat.

Hæc quondam cecinit sacer
 Vates sub Solyma iugis,
 Nervis dulcè loquacibus,
 Verbis lenè sonantibus;
 Subiecta sc̃q; Sionio
 Valles reddere vertici
 Vocali docuit lyrâ
 Iesai genus inclytum.

Hæc nuper Ieremias
 Tetro in specu canebat,
 Quò Principum immerentem
 Retruferant furores;
 Medio è lacu monebat,
 Cùm vix tenace limo,
 Cùm vix olente cœno

Toto emineret ore :
Vel sic tamen rebelles
Regémque, Principésque
Toto increpabat ore.
Nunc equus ille vindex,
Suam suiq; vatis
Vltus vicem, rependit
Regi parem, scelestis
Ducibusq; talionem.
Fugitant paudentq; anhelis
Rex ipse Principésque ;
Fugitant paudentque frustra :
Victor superbus instat,
Iam iamq; terga premit.
Dabunt, dabunt scelesti
Captiua colla vinculis,
Qua vatibus parabant.
At unus ille retro
Liber specu remissus
Bis Solyma capta cernit,
Et barbaros verendus
Refulget inter hostes.
Nusquam praesidio DEVS
Fallax destituet suos:
Orbis concidat, & chaos
Rerum dissoluat decus,
Illa sum caput erigent
Inter fragmina mundi.

ACTVS

ACTVS SECVNDVS.

Nabuzardan fugientem Sedeciam
insequitur, & capit.

NABUZARDAN. NVNTIVS.

VT pedibus alas addit & vires timor !
Vix antegressos, longâ & enectos fame
Sequimur Hebraos, plus tamen cursu valent.
Hic dubia rursus semita in plures abit.
Vos, quâ renascens vix benè affulget iubar,
Properate ; maior turba, quâ Pharium est iter.
Mediûmque Titan pendulus librat diem :
Vos ite medij. abstrusa, defossa, inuisa
Lustrate celeres ; vile non petitur caput,
Nec praeterea tenuis. unicum monitos volo ;
Serua: e Regem, regia & stirpem domus
Tenete vinclis, quos Nabuchodonosoro
Placet exhiberi. vnite, & in vulgus truces
Sauite reliquum. Sistite hic reliqui gradum,
Captemus auras undique, haud longè reor
Abesse Hebraos. Na meis si laudibus
Accedat unum, currui ut iunctum meo
Regem triumphiferculam eximium traham ;
Tum me beatum, & calitum : xcelssimum !
Per gemina Phœbi lustra vix fractum Ilium,
Asiaq; columen dirutum Argiui canunt,
Aut mentiuntur ; nec mea possint tamen
Officere laudi. perfida, & numquam satis
Solyma iacentes, hac iacent strata manu.
Pudicum est Pelasga fraudis ; ut fortes decet,
Vicere Medi. quidquid ad regni caput
Tot antè regum struxit insanus labor,

Ferro

Ferro recisum est: turrium immanes premunt
Sua ruina: facta per muros via est,
Quos qui iacentes videat, haud credat tamen
Potuisse sterni. Qualis euietis furit
Obicibus annis, cum iugo montes fixum
Nivei soluto, miscet & cali novas
Imber ruinas; ille per campos vagus
Vetitos, per arua fertur, & tumidum undique
Diffundit agmen: talis horrendum intonans
Miles per hostem cademolitur viam,
Ferrumq; & ignem stringit, ut cuius ferens
Exitium: Hebraei morte non una cadunt.
Hunc flamma latebris pellit, ut stricto induat
Mucrone pectus; ille dum ferrum timet
Hostile, patriis eligens flammis mori,
Mortem, sepulchrum quarit, & domi inuenit.
Solyma ululatu tota femineo sonant,
Ipsoq; terror patre victores subit:
Congesta patrum decora, calatas trabes
Depascit ardor, regiam flamma ambiunt,
Nec parcit ignis, parcere ut victor velit.
Non prohibet avidas flamma, non pestis manus;
Medios per aethus, inter arduos globos
Semiusta miles spolia populator rapit.
Quiq; obstinata tadio victus mora
Dammabat arma nuper, auro nunc gravis,
Spoliisq; onustus gestit, & geminis lubens
Ignoscit annis. gratius magno bonum est
Quodcumque constat, pretia commendat labor.
Sed quid moratur miles huc Regem mihi
Pertrahere victum? salua si nostros fugit
Hac prada casses, non satis victas reor

Mihi

Mihi esse Solymas : contumax notum est caput,

Noti rebelles ; rursus indomitâ parent

Cervice bellum : plebis ingenium fera.

Vel inde disce, liberis saturi suis

Fugiant parentes: quis vagus campis Geta;

Quis inhospitali Caucaſo, aut mediis satus

Scythia pruinis tam ferum potuit nefas?

At quem citato video præcipitem gradu?

Libet ire contra. Fere; quo res est loco?

NVN. Dux magne ſalue. ſalua res, ſalua omnia.

NAB. Rex ergo captus? NVN. Captus. NAB. O latum diem!

Viuo, triumpho. ſed rei geſta ex fide

Seriem recenſe. NVN. Dum feram hinc illinc vagis

Venamur oculis, forte decuſſo orbita

Notata rore eſt, quâ pedum veſtigiiſ.

Iamiam ſubactam gramen atcollit comam:

Dum ferimur illuc, & datas præda notas

Sequimur anhelî, ſenſit aduentum prior

Rex ipſe noſtrum; ſenſit, & vultum ſimul,

Simul arma ſectens, Siſtite ô ſocij fugam,

Tenemur, inquit; non decet tergo viros

Excipere mortem, pectus aduerſum date,

Ferte arma in hoſtem. ſic miſer fructu ſuis

Increpitat: illi denſa per nemorum impigre

Dumeta reptant, quemque quâ ſubigit timor.

Ut abeſſe ſocios vidit, & nudum latus,

Inſremuit amens: aggerat furias dolor,

Furia dolorem; nec pudor turpes ſinit

Captare latebras. Ergo non dubius mori,

Per tela & agmen pronus aduerſum ruit,

Suaq; laceſſens fata, fulminem in rotat

Enſem

Ensem huc & illuc, quaq; pilorum seges
 Cuspilibus horret densior, cursum incitat.
 Qualis cruentus inter Armenias leo.
 Deprensus hastas, asper & dirum infremens
 Cervice totas excutit fuluâ iubas,
 Strictoq; nunc hos dente, nunc illos petit.
 Nos, quando iussa non sinunt aliud tua,
 Eximus arte vulnera, aut clypeo cadunt.
 Miratur ipse indigna tam lentos pati
 Impune ab uno, cominus nullum sibi
 Conserere dextram; dumq; violento imminens
 Furore in ictum surgit, ingentem impetum
 Aerei q; triplices non ferens clypei moras
 Dissiluit ensis. haesit ignotum intuens
 Capulum, atque inermem dexteram: at turba undiq;
 Clamore in unum tota sublato volat,
 Centumq; frustra manibus obnixum premit.
 NAB. Facere imperata militis primum est decus,
 Non quidquid ira sua scribit, temere obuium
 Truncare ferro: sistere ardentem impetum
 Vel inter arma, iamq; libratam manum.
 Reuocare ab ictu, cum tuba receptum canit:
 Per iacta passim spolia, per fusas opes
 Hostem irretorto lumine fugacem sequi.
 Hoc militare est. Nunc & hoc nostrum recte.
 Dispicere vestris paria qua meritis queant.
 Præmia reponi: fæx ne fraudi sient
 Neglecta cuiquam spolia, dum sequitur ducem.
 Quid verò Regis liberi? an tutum tenent?
 NON. Iam puto tenentur: vix enim exiguo patrem
 Spatio anteibant, ut fugaces prodire
 Regis ministros mors propè admotâ impulsit.

NAB.

NAB. Sapienter istud. Emica actutum in pedes
 Quà te antecedit rumor, & nostro refer
 Hac certa Regi; Reblathis quantocyus
 Victosq; Hebraos, meq; victorem affore.
 At at propinquo tremuit armorum sono
 Concussa tellus: militem agnosco meum.
 Rex ecce trahitur vinctus.

NABŪZARDAN. SEDECIAŠ.

Infandum caput,

Rebelle, vecors, ergo sperabas meas
 Euadere manus? Siccine? incensa ruant
 Tuo igne Solyma, concidat regni status,
 Regi q; scelera populus immeritus luat,
 Dum tu malorum machinator facinorum,
 Bustumq; patria, tota quem numquam satis
 Solyma obruisset, subtrahis letho caput?
 At si obstinatè seditat numquam iugum
 Subire nostrum, quin prius dira omnia,
 Pestemque, & ignes, & famem, & bellum pati.
 Et cuncta ferre, ferre qua obsessus potest;
 Post strata flammis Solyma, post pestem, & famem,
 Cui te reseruas deinde? qua regna altera
 Perdenda restant? melius ardentem rogam
 Patria subisses funus extremum tua;
 Rex occidisses. Perditum an tanti fuit
 Superesse, posthac ut tibi frustra inuoces
 Mortem relictam? vile ludibrium hostium,
 Vinax miseriis tempus ut queras tuis?
 SED. Quacumque amarus ingeris victor probra,
 Audire merui: fateor, & serò pudet.
 Parum rebellis, contumax parum fui;

Res

Res est inepta, facere perfidia modum.
 Post pertinaces hæcenus belli moras,
 Post tot meorum funera hoc unum dolet,
 Vestro quiddam igne Solyma non nostro iacent.
 Hac si deinceps stare non poterant manu,
 Poterant perire: cuncta cumulassem prius
 Quibus superbis spolia, & ardenti super
 Cumulo irruissem; trahere labentem omnia
 Regem decebat. Nec tamen iactes tuos
 Tantum triumphos; non tuâ victos premis
 Virtute Hebraos: Solyma consumpsit lues,
 Tu diruisti: facile & imbellis potest
 Iactare flammæ. NABVZ. Captus armatû improbo
 Lacescit ore? SED. Qui mori lucrum putat,
 Lacescere hostem captus armatum potest.
 NABVZ. Procace linguâ melior, armatus fugis,
 Pugnas inermis? SED. Arma si reddi iubes,
 Manu refellam quidquid obiectas probri.
 NABVZ. Hoc facere Solymis decuit. SED. Et fa-
 ctum fuit.
 NABVZ. Cum præ se Hebraos miles Assyrius canes
 Ageret fugaces. SED. Persicas inter nurus
 Narrare captam fortè cum Solymam voles;
 Aduersa vestris tela vix aliquot bene
 Tenuisse in urbe militum larnas refer,
 Quos sola macies luridi & vultus color
 Faceret timendos. NAB. Facile frustrari impetum
 Hostilem ab altis turribus quinis potest,
 Et trahere bellum. SED. Facile, si ignavi obsident.
 NAB. Laudes scelestæ pergis argutis meas
 Obterere dictis? saxo ut hic sidad tumor,
 Et agere victum doctus assuescas malis.

Caca

*Cacâ ut reclusus nocte, pædore obsitus,
Tecum ipse statuas victor an victus sis.*

SED. *Fortuna miserum facere, non timidum potest.*

*Exilia, mortem, mille pœnarum modos,
Quamq; his & illis esse peiorem reor
Minare vitam, carcere & vinculis preme;
Exstabit animus liber, inuictus, suus.*

NAB. *Sic te esse iubeo liberum, inuictum, tuum.*

CHORVS SECVNDVS.

FILIAE SION.

Ex cap. 2. Lament. Ieremiæ.

EHEU! quantis mer sit tenebris
Solyma iratus superûm Rector!
Eheu! quanto turbine vertit
Celsa ætheria recta Sionis?
Quæ surgebant amula calo,
Nunc aqua solo culmina fumant.
Dum prona suo fræna furori
Laxat, auita nil memor adis,
Sacra profanis culmina miscens,
Vnâ obuoluit cuncta ruinâ.

Regibus olim condita priscis
Monumenta patrum subruit ultor;
Celsis positas montibus arces,
Mœnia fossis collapsa suis,
Planum Assyriis constrauit iter
Nobile regnum; regniq; Duces,
Fortia bello pectora, Medo
Dare ludibrium pertulit hosti.

Ipse ipse animos fregit Indæ,
Ipse ipse animos surgere Persis

Dedit

Dedit & robur, numine dextro;
Cum praeipites agitant nostros
Mœnia circum, dum cuncta metune
Obuia ferro; ceu flamma leues,
Agitata notis, haurit aristas.

Fuit ille, fuit tutela suis:
Nunc crudelem versus in hostem
Tela infenso dirigit arcu,
Nervum adductis cornibus urget.
Figit medium, mediumq; fugit
Pectus arundo morte relictâ:
Quemque, ut formâ & robore præstat,
Primum ignavo destinat orco,
Quas continuit pressitq; diu,
Irarum omnes fundit habenas;
Ignis ut arcto fornice clausus,
Furit effracto fornice victor.

Non quassa iacent ariete Mædo
Mœnia Solymæ; murum hostili
Turresq; manu DEVS armipotens
Vertit ab imo: DEVS ipse tuos
Juvenes leto mersit acerbo, &
Totam opplevit cladibus urbem.

Quod sibi quondam penetrale sacrum
Proprio voluit iure dicatum,
Hosti cessit prada prophano:
Ut disiectis sepibus hortus,
Quem fœdarum ruit ingluviæ
Vertitq; suum. Nil sacra movent
Otia, festum & sabbata damnat:
Capita Superis proxima, Regem, &
Nihilo Mysteram Rege minorem,

Ludum

Lulum Assyriis dedit opprobriis.

Vix nota suis ara sacrificiis,
Numquam externo violata pede,
Peruia cuique est. Atria quantum
Undique plausus sacra volutant,
Ut cum festo carmine nuper
Personat ades: at nunc alios
Impia pangunt agmina cantus.

Nec precipiti nos mente DEVS
Dedit exitio; digerit olim
Hac fata sciens, neu nostra putes
Temerè verti: librata suo
Aere pependit linea, Solyma
Dum tecta solo funditus aequat;
Dum celsa cadunt mœnia, & ipsum
Quod celsa tegit mœnia vallum.

Defossa suis arata latet
Porta ruinis; solido vectis
Fusus aheni, sera non uno
Obdita ferro, contrita iacent.
Soliti portis iura sub altis
Reddere procures, nunc illa timent,
Qua dat victrix iura libido.
Heu ubi sancta regula Legis!
Vbi fatidicū carmina vatū!
Populo nullus ventura canit,
Aut sua vanus somnia narrat.

Rigidis tecti corpora villis
Iacuere senes, tepido crinem
Cinere sparsi; prohibet nullus
Hoc de Solymis sumere victor.
Virgo pudicas laniata genas,

Virgo

*Virgo solutas lacerata comas,
Patria sese in pulvere versat.*

*Tabida longo lumina fletu
Acies sensim tenuata fugit.*

*Intima torquet viscera luctus,
Felleum amaras iecur in lacrymas*

*Abit effusum, terramq; rigat,
Dum tot in unam congesta diem*

*Mala ploramus: cum positi
Solyma propter compita passim*

*Pueri dulces linquunt animas;
Pressoq; infans ubere frustra*

Moritur primo in limine vita.

*At quibus etas grandior os iam
Vocemq; dedit; Heu ubi panis!*

*Heu ubi, mater optima, vinum est!
Miseri clamant; voceq; in ipsa,*

Defecta calor membra relinquit.

*At si qua pio natum exanimem
Fouet amplexu, gremio hic matris
Animam reddens colla reclinat.*

Quibus assimilem tua fata Sion?

Quibus exemplis releuare parem?

*Miseri miserum hoc solamen habens,
Similis socios memorare mali.*

*At nemo tuis cladibus usquam
Aequanda tulit. Premeris toto ut*

Obruta Ponto, nec opem in tantis

Quisquam arumnis ferre laborat.

Quis ferre tamen (fac velle) queat?

Somnia vates delira tibi

Cecinit blandus, nimiumq; fauens

B B

Scelera

Scelera obtexit : nemo salubres
 Gemitus mouit, quibus infensum
 Prouida posses flectere Numen.
 Tibi Niliacis affore ab oris
 Spondebat opem, tibi Chaldaas
 Marte secundo pellere turmas ;
 Sed spe miseram lusit inani.

Nunc qui Solyma collapsa videt
 Tecta viator, manibus plausum
 Geminis tollit, motansq; caput,
 Illane Solyma est nobilis, inquit,
 Tot populorum regia nutrit ?
 Illane ocellus, mundi q; decus ?

Inhiant patulis rictibus hostes,
 Acuunt pressis dentibus iras,
 Strident q; feri ; sibila vibrant
 Anguis ad instar. Celeres, aiunt,
 Currite socij, rapite incensas.
 Auidi Solymas, vertite ab imo.

Quantum Isacidum est, Medium agminibus
 Quantula prada est ? En illa dies
 Vltima Hebrais, festa Assyriis
 Tandem illuxit. Benè habet : votis
 Lucem adspicimus mille petitam,
 Per tam longitadia belli.

Quacumque DEVS tibi fata, Sion,
 Sanxerat olim, qua prasaga
 Fuerant vates mente locuti,
 Nimis, heu ! veris rebus adimplet.
 Nescius ulli parcere, sauit
 Durus in omnes. gaudere tuis
 Dedit immitem cladibus hostem,

Celsum-

Celsumq; tuâ stare ruinâ.

*Taciti ciues patria è tusto
Timidis calum questibus implent.*

Et tu misera nata Sionis

Funde perennes oculis riuos;

Non nocte tibi, non luce tibi

Requiem indulge; madeant gemina

Vsque assiduo pupula ab imbri.

Nec te pigeat nocte silenti,

Vigilum quoties nocturna dabit

Buccina signum, duro corpus

Tollere strato, seraq; DEO

Dicere laudes: niuis in morem

Vere soluta Domino coram

Cor funde pium; tolle pudicas

Cum voce manus, & sparsa viis

Iuuenum memora corpora totis;

Pietate DEVS tangitur istâ.

Adspice calo Pater Abramidum,

Aspice quam tot cadibus urbem

Viduam linquas. Ergone placet,

Qua membra manu mollia finxit,

Eadem truncet, sua discerpens

Viscera mater? Penetrabile sacrum

Proprio Mysta sanguine foedant,

Proprio vates; num fortè iubet

Cruor ille tuas imbuat aras?

Puerum obscena sparsa volucres

Corpora tundunt; inhumata senum

Membra superstant: ferro pariter

Iuuenes trunci, & nubilis atas

Strahere vias. Heu sana dies!

BB 2

Semper-

Semperq; tua nobilis ira!
 Funesta dies! qua communi
 Regnum exitio Regemq; tulit;
 Dum tu veniâ flecti indocilis,
 Sternis similis cuncta furenti.

Ut sacra Deum festa quotannis
 Populi circum turba frequentat;
 Non secus hostes coiére mei,
 Nimum celeres tua iussa sequi.
 Cinxere meos aggere ciues,
 Nemo ut vigiles fallere tecto
 Tramite posset, nemo furoris
 Immune tui seruare caput.
 Qua tot alebam regia mater
 Gremio natos leta superbo,
 Orba, infelix, quâ voce parens
 Deinde vocabor? Barbarus hostis,
 Aetherq; nocens, & dira famies,
 Vario hauserunt funere ad unum
 Cara relicta pignora matris.

ACTVS TERTIVS.

Nabuchodonosor victoriâ elatus, aduersus
 DEVM insolens, Sedeciâ insultat,
 & dira quæque minitatur.

NABUCHODONOSOR. IEREMIAS.

QVEM Phœbe nostro cernis imperio parem,
 Quacumque Nereus incolit terras sinit,
 Seu retegis orbem melior, & primis nouus
 Occurris Indis, spatia seu mensus poli
 Currus Ibero tingis emeritos freto?
 Iam ter rebelles ferre ter domiti sciunt

Victo-

Victorem Hebrai ; posuit Aegyptus minas,
 Sociasq; vidit ruere & aquari solo
 Quieta Solymas. Genere mortali altior,
 Par gradior astris ; omnis aut unum adspicit
 Dominum subactus orbis, aut unum timet
 Laceffere hostem ; fœdus Assyrium ultimi
 Hominum reposcunt lege quâ victi solent.
 Calum est relictum : dignus est nostris labor,
 Dignus trophais. Iuppiter posthac mihi
 Certare solus ausit, & nisi abditus
 Calo lateret, si pedem liceat pedi
 Conferre, vincam. Memet habuisset ducem
 Terrigena miles, qui graui Pindum iugo
 Imposuit Ossa, tertium ad superos gradum
 Struxissem Olympo. Quid Deum turbam moror
 Si sunt tamen Di : Iuppiter calo imperet,
 Venosq; sensus domitet expertes ; meum est
 Regnare viuis : imbribus calum obtegit,
 Tegam ipse telis ; grauior at nubes cadet
 Quam concitaro : fulmen incertum vibres
 Non deligenti saxa diffringens manus,
 Timidosq; inani territet populos sono ;
 Non hac trifidum dextra, sed telum vibrat,
 Quo destinatum certius figit caput.
 At te quis animi demum exagitat furor
 Recucite Iuda, numen ut toties meum
 Demens laceffas ? moueram regno duos
 Reges paterno : tertium indignum atheris
 Vitalis haustu, Marte bis fractum meo,
 Solio locaram ; rursus intumuit ferox,
 Residetq; in arma compulit populos : luat,
 Luat scelestus ; sentiat quidquid graue

Iratuſ audeſ victor, aut victuſ timet.

Quarit rebellem, quiſquiſ ingratuſ malè

Sceptro reponit. Nempe ſi inuiſuſ genus,

Natoſ, parenteſ ultor extinxem. priuſ,

Non deinde totieſ aliud ex alio ſerant

Belluſ nepoteſ : perfidoſ naſci puto,

Vt nemo doceat ; nulla tam fixa inditur

Natura ſoboli, nulla tam certò obuenit

A patre rebelli liberis hereditaſ.

Benè eſt : tenetur tota cum catuliſ fera ;

Nulluſ relinquam ſtirpiſ infanda ſuper.

Huc pertrahantur. At quiſ eſ contra graduſ

Taciturnuſ inſert veſtiſ ignota ſenex ?

IER. Rex magne, vatem ſponte captiuuſ adſpicit,

Cui dira Solyma excidia, cui totam deſit

Serieſ maloruſ noſſe regnòruſ Arbitèr.

Ni meſ fuiſſet laua, fatoruſ minaſ

Pridem imminentuſ potuiſ admonitu meo

Vitare Iudaſ : potuit ; at tumidi Duceſ

Inauſpicatâ tela ſumpſeruſ manu.

Traxere belluſ, cuiuſ Aſſyriuſ quoque

Miſereret hoſtem ; pluſq, pœnaruſ tibi

Volent pependit Solyma, quàm poſſiſ ſeruſ

Exigere victor. Pace ſed dici hoc tuâ

Liceat : Suoruſ ſcelere, non veſtro Sion

Excifa ferro eſt : alibi regnòruſ decuſ

Huc ferat & illuc aura fortuna leuiſ ;

Noſtri ille Reſtor, cuiuſ aternò omnia

Nutuſ ſeruntur, imperi ad clauuſ ſedet,

Reruſq, taxat moribuſ noſtriſ moduſ.

Te, quem ſecundo bella ſucceſſuſ efferunt,

Animoſ ferocet premere, moderari impetuſ.

Men: o-

Memoremq; sortis esse communis decet.
 Suis ruinis Solyma quem tumidum facit,
 Tumidum domaret melius; hoc Babylon loco est,
 Unde illa cecidit: quiq; momento obrui.
 Imperia nosti victor, ipse mox tuo
 Docere id ipsum victus exemplo potes.
 Nec mille fersan Ducibus, aut annis moram
 Facies duobus: fata quàm paucis DEVS
 Tam lenta dixit? una nonnumquam dies
 Funere triumphos mutat, & famulo Ducem.
 Hac tu memento; quòque fortuna altiùs
 Te lata tollit, leuiùs afflictos premit:
 DEVM fauentem metue, nec tutum puta
 Efferre cuiquam contumax calo caput.
 NAB. Sua cuiq; dextra est, quod DEVM populi vocât.
 IER. At illud unde est quod tuam dextram vocas?
 NAB. Méne ergo terra filium, aut fungum putas?
 Non sunt parentes? IER. At sua parentibus
 Dextra fuerunt; unde? NAB. Quem captas senex,
 Regem, an Sophistam? IER. Neminè est animus meis
 Captare verbis; nec tamen nostrum arbitror
 Palpare Reges. Rex es; at te hominem decet
 Meminisse eundem: purpuram, & regni notas
 Natura nescit, quàm sinu nudos dedit,
 Nudosq; recipit. NAB. Iure nascendi pares,
 Fortuna post disceruit. IER. An sorte hac regi,
 Nutùne potiùs mentis aterna putas?
 NAB. Fortuna magnum est numen, aut nullū reor.
 IER. Fortuna nullum est numen, aut cacum puta.
 Non deligenti dona si spargit manu,
 Cur colitur aris, nulla qua merita adspicit?
 Frustrà es colendo, demereri cùm nequis.

*Sin merita prudens pensat, & votis fauet,
Fortuna non est. NAB. Fata, fortunam voca, aut
Quodcumque tandem voluit humanas vices;
Nisi ille potius, quem sibi quisvis manu
Sancire poterit, ordo factorum manet.*

*IER. Aequumne fuerit, summus ut rerum parens,
Qua cuncta sapiens condidit, casu sinat
Neglecta ferri; ut quidlibet temerè audeat
Libido inulta? num tuo morem hunc velis
Regno obtinere, regis ut nullo metu
Legumq; nullo, quisque quod lubitum est nefas
Designet ultrò? NAB. Quid si & hoc mundi decus
Temerè coisse nobiles censent Magi?*

Cur sorte nequeat, sorte quod natum est, regi?

*IER. Sublimè flammis mille qui appensas videt,
Stabiliq; calos ritè voluentes vice*

Luna labores; solis eximium iubar

Nunc alta scandens spatia radiati aetheris,

Nunc capita gyro nostra propiori legens,

Libransq; toti lance bis iustâ diem

Noctemq; mundo; cernere hac inquam potest

Ostenta rerum, credit & cacum chaos,

(Magis ipse cacus) cuncta dum miscet, sinu

Fortè omnia extudisse? pars mundi quòta est

Vestra illa Babylon, quam tot artificum manus

Vix condiderunt? nemo qua certâ undique

Ratione constant, esse fortuna putat.

NAB. At ille Olympi, si quis est rector, polum

Habet, habeátque; dum tamen terras sinat

Nobis regendas: sorte diuisum mihi

Non inuidentâ cum Ioue imperium feram.

IER. Mundi ille rector, qui tibi superbas dedit

Errare

*Franare gentes, hoc tributum Regibus
Imperat, honorem, & Numinis lasi metum.
Reges timendi gregibus imperitant suis,
Maior minorque territat Reges DEVS.*

*Tute ipse nostrum carcere & vinclis premis,
Sibi perduelles non domet Reges DEVS?*

*NAB. Nequit rebellis esse qui nulli fidem
Obstrinxit. IER. At qui condidit, cunctos sibi
Obstrinxit idem. Lege non aliâ sumus.*

*Quis cum parente pactus in manum varit,
Dicto audientem filium, & frugi fore?*

*Dei, & parentum nascimur: non vendicat
Mancipio abactum filium ut præsum pater.*

NAB. At enim parentum nota maiestas palam?

*Et nota Regum, facere si iussa abnuis,
Vindex potestas, quod coli Num. niubes,*

*Si nemo nouit, si scelestis integrum
Addit, & utrosuis fulminum afflatu petit?*

IER. Documētum in ingens Regibus Hebrai sumus,

Quam certa Superi damna neglecti ferant.

Nec tibi superbo cuncta si ad votum fluunt,

Sic fuerit olim; vindicem agnosces DEVM.

Sapē ille feram, sed grauem poenam exigit.

NAB. Longinqua narras; tempore accepto interim

Viamur. IER. Ecquod tempus acceptum vocas,

Cum polliceri crastinum nemo audeat?

NAB. Cane ista Hebrais: numina, & vates mihi

Timent minari: si meis quisquam audeat

Obstare votis, obruam Mystas suis

Deosque templis. IER. Obrui putris queunt

Ludibria trunci, stulta qua Persis colit:

At ille noster qui tenet calum DEVS,

*Nusquam tenetur clausus, & nusquam deest;
 Mortaliumq; fata, regnorum vices,
 Non fortuitâ cacus ex urnâ mouet;
 Sed mente longè prouidâ rerum modum
 Metasq; ponit. NAB. Regna, regnorum status;
 Martem secundum, vota in hac posui manu.
 Precariò regnatur; ubi capiti imminet
 Maior potestas. IER. Qui DEO subdi abnuuit,
 Regnare longum non potest. NAB. Possum, abnuor:
 Testorq; nullos esse quâ regno Deos.
 Abscede vates: trahitur en vinctus mihi
 Rex perduellis.*

NABUCHODONOZOR. SEDECIA9.

FILII SEDECIAE.

*Tene ego infandum caput
 Aspicio, sed quo perfidum cultu decet?
 Hac spe paterna sceptrâ moderari manu
 Dederam immerenti, bella ut ingratus mihi
 Hostis reponas? SED. Fateor, ingratum tenes,
 Sontem, rebellem: dira suppliciaingere,
 Ferrumq; & ignes; mille per mortes neca.
 Nil deprecabor meritis: at talem quoque
 Aliquid rogare liberum infelix manus
 Cogit parentem; parce puerorum indoli,
 Et quos tenella primus ætatis decor
 Subducit ira, victor indignos puta
 Quorum cruentes sanguine ultricem manum.
 Non illud oro, pristina ut sortis decus
 Nomenq; teneant, liberis hanc spem meis
 Perfidus ademi; patere, quod captis sat est.
 Servire miseros, nobili & vinctos iugum*

Acci-

*Accipere collo. Regibus nemo hoc neget.
Sic tibi superstes uiuat illa spes domus,
Aliusq; solo nomine Euilmærodach
Virtute reddat, reddat & vultu patrem;
Partisq; populos addat imperiis novos,
Si quos reliques. NAB. Arma qui nuper ferox
Solymis rotabat, verba quàm blandus iacit!
En tibi trahuntur liberi; amplexu, osculis
Lassare; sic te decuit agnoscere patrem.
FIL. Pater heu! pater mi! SED. Filij heu digni patre
Feliciore! quid tenellis compedes
Tentare rigidas manibus incastrum iuuat?
Heu vana pietas! FIL. Heu pater! miser heu pater!
SED. Ite ite nati, Principis pectus feri
Mollite lacrymis: vestra sollicitum salus
Habet parentem, nil meas pœnas moror.
FIL. Miserere Princeps, vinculis patrem exime.
NAB. Procul amoueto, liçtor, inuisum genus.
Periant scelesti. SED. Sceleris auctorem tenes
Reum, fatentem: parce turba innoxia,
Nisi si in parentem crimini pietas datur.
NAB. Iam sunt nocentes, perfidi, si sunt tui:
Tollantur hostes. SED. Hoc capit nomen puer?
NAB. At capiet olim, Solyma cum generis memor
Recidua ponet: pertinax amor hic patris
Consulere natis ante Chaldaeos suis,
Penitusq; belli tollere sementem admonet.
SED. Cessat leonis, hoste prostrato, furor;
Lacerat cadauer si qua de vulgo fera est.
NAB. Prostratus hostis sapè vires integrat.
SED. Non sic iacemus Isacida, ut cuiquam timor
Possimus esse. NAB. Surgere, qui uiuit, potest.*

SED. Victorem in omne lenitas vulgus decet;
 Quid Regē in ipsum? NAB. Nempe qui Rex nō foret.
 Nisi hoc dedissem. SED. Regibus fueram satius;
 Hoc non dedisti. NAB. Fateor; hoc habeas tuum,
 Quod perfidorum perfidus Regum es nepos:
 Cauere nostrum est nequa dammatum genus
 Soboles propaget, semper ut minoribus
 Perfidia placeat maior, & inausa audeat.
 SED. Quos iam rebelles (velle fac) rursus queant
 Tentare populos? Quantulum Isacidum fames
 Pestiq; reliquum fecerant, flamma & furor
 Inimicus hausit: nulla tam grandis senem
 Aetas redemit; feminam nullus pudor,
 Nisi forma placuit: vix satis leti capax,
 Per vulnus infans matris occubuit suae,
 Nascendo moriens. Sed quod indignum hactenus
 Possit videri, pugna nocturnis tegit
 Commissa tenebris; fecit hoc tincti semel
 Ferri libido, fecit incensus dolor.
 Non facile franos ira, non Mauors capit.
 Quodcumque tandem est, militum fuerit scelus;
 Adhuc cruentum nulla te absentem potest
 Fecisse cades. Nunc ubi armorum impius
 Resedit ardor, tollere puellōs potes,
 Miles quibus pepercit, & miles furens?
 NAB. Hoc est quod altā luce victorem pudet,
 Quod adhuc inulto nulla vindicta obrigit.
 Atrox, cruentum si quid admissum hactenus,
 Id noster animo miles indulsit suo;
 Mihi nil litatum est: nunc meum tempus vocas
 Fwēre furorem. Lictor, hac monstra abditō
 Specu reconde, pauca dum mecum exigo,
 Poenam-

Pœnamq; Hebræa quæro perfidia parem.

*Impunè ut abeant, nec mihi meritas luant
Pœnas Apella? nulla tam indecorem dies
Arguerit umquam, tamq; non memorem mei.
Benè est: petebat liberis parci suis:
Pater hic tenetur; quæ dolet, ferrum exigam.
Parentis oculos morte funestet suâ
Inuisa soboles. Numerus angustus meo
Tres sunt furori, fateor: at quotquot potest
Mortes timere, videat; & geminis statim
Luminibus orbis imprimat visum nefas,
Animoq; deinceps semper infelix suos
Luctus reuoluat. Hic placet pœna modus.
Sibi superstes funus extendat suum,
Careatq; luce viuus; & quidquid potest
Auferre cuiquam Parca fatalem colo
Fusum recidens, vita viuenti auferat
Misera, per omnes tracta pœnarum modos.
I ferrum & ignes, lictor, i mortes para.
Me regia intus iam dapes dudum vocant.*

CHORVS TERTIVS.

FILII PROPHETARVM.

CREDERET quisquam? Superis honores
Inuidet vecors hominum libido:
Suppares Diuis pudet ire Reges.
Altera exsurgit Babylone moles,
Iamq; vicinis minitatur astris,
Et noui calum quatient Gigantes.
Ille vastator Solyma, cruore
Ebrius nostro Nabuchodonosor
Pascitur thuris nebulâ, Deosq;

Pinguis omenti procul à vapore
Aemulus arcet.

Parce terrarum Superùm $\frac{1}{2}$ rector.

Parce, si culpam satis hanc luerunt,

Parce, si nondum satis eluerunt,

Aliger primi sceleris repertor,

Dum tuis certat titulis superbus;

Quiq̃, quos umquam genuit nepotes,

Antè damnauit malè cautus Adam.

Ilicet dia nitor ille lucis,

Candicans oalo rutilus nouello,

Sede ab excelsà ruit, ultimisq̃

Squalles inferni tenebris barathri.

Iste fatalem violare morſu

Auſus autumnum, vetito q̃, docta

Arboris fœtus, miſer eſſe primus,

Pluſq̃, quàm vellet, didicit malorum.

Noxa non vni ſtetit vna magno;

Peſteris dentes hodieq̃, ab illo

Dentiunt morſu, metuuntq̃, tangi.

Creduli quondam vitio marii

Femina ad fraudes paſuiſſe narrant

Pyxidem arumnis grauidam, maliſq̃:

Inde morborum incubuiſſe terris

Agmen, & totum tenuiſſe mundum.

Hæc fide vates memorent Pelasgâ

Et coli ad lumen celebrent aniles.

Eua Pandoræ facit innocentem,

Et capi blanda facilis marita

Vxorius Adam.

Tempore ex illo miſeranda proles

Nāſcimur matrum propè parricidæ.

Voce testati gemitusq; primo
 Omen infaustum genitalis hora:
 Terror Alcides Nemeæ ferarum
 Si fuit quisquam; fuit ille quantus
 Quilibet nostrum: modò natus infans
 Quasi lucem, & gemuit repertâ
 Luce misellus.

Scilicet cunas puer inter arctas
 Guttur elisit tumidum colubris;
 Maximum credo facinus patrauit,
 Et suo dignum Ioue, noctibusq;
 Nequiter iunctus, benè cum papillas
 Vberum pressis tenuit labellis.

Nec superbiorum potiora nostris
 Iura natales habuere Regum:
 Sint licet festi populo, fuere
 Flebiles nato, miseraq; matri.

Qui modò auratâ radias coronâ
 Squallidus gemmis, populisq; circum
 Sceptra moliris metuenda centum:
 Qui pedum irata quoties sub ictu
 Succutis terras, tremulumq; mundum,
 Ferreos armis sonitu maniplos:
 Qui datos calo temerare rerum
 Terminos audax, subicis carinis
 Montium saltus, equitq; tutum
 Per freta insternis tabulata pontem:
 Pone quos circumdedit apparatus
 Sortis alternans fauor inquieta,
 Et tuis pollens opibus superbi;
 Qualis à partu tenerum rubebas,
 Fasciâ qualis puer obvolutus

Cura pendebas gerulaq; pondus,
 Qualis ignotas vagus inter umbras
 Sutilis cymba referes. Magistro
 Ordine naulum.

Tutius Princeps animi modestus
 Subdit aeterno sua sceptrum scepro.
 Numinis castas veneratus aras.
 Hinc caput rerum pius auspicatur,
 Gratus huc latos iterum refundit
 Exitus: seu cum domito triumphans
 Hoste, festivas vehitur per urbes;
 Seu togâ clarus studiis beata
 Pacis indulget, fruiturq; parto
 Civium tutus animis suorum,
 Impotens regno, superumq; tenitor,
 Quem iuvat toti populo timeri,
 Horreat cunctis metuendus omnes.
 Excubent quamvis vigilum catervae,
 Hareant denso lateri cohortes;
 Nulla securos vehet hora soles,
 Nulla tranquillos feret hora somnos.
 Qui tot incedit comitatus armis,
 Vix fide incedit comitatus unâ.
 Sapè qui regum genua aduolutus
 Dexterâ prensat, diadema fuluum
 Respicit limis; inhiatq; scepro,
 Qui manum blandisterit usque labris.
 Immemor sortis nimis ille nostra est,
 Qui tot incertis homines rotari
 Casibus cernit, renuitq; demens
 Cedere ca'lo.

At cuius ictu proxima stridunt fores?

Quis ille vultum mœstus & fletu gravis,
 Atro verendum cinere conspersus caput,
 Nimumq; nostri similis? impexum manu
 Mentum reuellit; squallidam spargit comam;
 Diuersa iactat brachia, adductis sonat
 Pectus lacertis, vestium abrumpit sinus,
 Hoc more nostro: pectus appressum pilis
 Intus cruentis horret. Hebraus palam est,
 Quicumque miser est. Tantulum huc secedite,
 Propiusq; mœsti verba captemus senis.

ACTVS QVARTVS.

Cædes filiorum Sedeciae, & Sedeciae
 ipsius excæcatio.

IEREMIAS. CHORVS.

SUPREME rector cuncta qui nutu moues,
 Eritne tandem grauib; arumnis modus?
 Eritne per te? Solyma Davidis labor,
 Totq; inde Regum, puluis & tumulus iacent;
 Nos prada trahimur, bisq; dispersis noua
 Exilia mandas: spatia sed terra negant.
 Non vnus hostis spolia de nobis tulit,
 Non vna Medus; trita Babylonem via est,
 Et trita Memphim: sola Iudaïs negat
 Iudæa sedes, cetera exsulibus patent,
 Nullumq; Hebrao vilis venit caput.
 Mernimus ista fateor, & si quid potest
 His esse grauius; fecimus calum nocens
 Diri nepotes: melior at Patrum tibi
 Memoria subeat, Abraha imperiis fides
 Probata duris, castus Isaci timor,
 Et tot Iacobi pectus inuictum malis.

Pietate

Pietate auitâ patere natorum scelus
 Obliterari. Stirpe si exscindi ultimâ
 Placet Israël, quis tuis meritos dabit
 Aris honores? quis tuas laudes canet?
 Ammoniûsne perfidus? nostris ferox
 Medus ruinis? fuerit inca sum via
 Medium per aquor, aggeris structi moda,
 Vbi mare geminâ fronte marmoreum stetit?
 CHO. Quî sic repenti fixus obtutu silet
 Senex in uno? totus horrescit comis,
 Animamq; pectus vix anhelantem capit.
 Haud dubia vatis signa iam pleni DEO.
 IER. Quid me furore concitas iterum sacro,
 Aeternæ genitor, mentis alienum mea,
 Tua capacem? Quæ, quibus vates canam?
 Quæ fata restant? aliquid extremas potest
 Ultra esse flammæ, nec satis Solyma iacent?
 Vtinam occidissent tota, & hoc saltem darent
 Fata in supremis unicum arumnis bonum,
 Nihil timere. Sola metuendum mihi
 Facitis tyrannum parua natorum cohors
 Capti parentis. Pro ferax scelerum dies!
 O magne Rector quid noui monstri obiicis!
 CHO. Auerte in hostes omen infaustum, ô DEVS.
 IER. Nihil ominamur, prouidi ut vates solent,
 Olim futurum: video & intersum malis.
 Geruntur intus; tota res luce & palam est.
 En ille Superûm temtor, & bello insolens
 Nabuchodonosor, Regis exuias mei,
 Davidq; ab alto purpuram ostentat toro.
 Frontem tiaras nôster, & sacra comam
 Cinxere vitta: gominus hinc illinc Ducum

Discu-

Discubuit ordo : spolia Solymorum micant,
 Et hic & illic. ipsa qua pictis premunt
 Aula lectis, nostra distinxit manus ;
 Et quæ superbis fixa regalis domus
 Parietibus hærent, monstra calcati maris,
 Mersoq; currus, bella; Mystarum tubas
 Muris timendas, mille prostratos Duces,
 Et facinus omne gentis Hebrææ canunt.
 Merum sacrato, prò nefas ! auro rubet ;
 Vile in profano est : miles hoc quivis bibit.
 En ecce Ductor memorat armorum vices,
 Et castra paruo tota metatur mero,
 Victasq; Solymas : Hic Sion nuper stetit,
 Tulisq; calo proximum è terris caput.
 Religio gentis unica hic templum fuit.
 Sapè hac rebelles, prima dum valli darent
 Prasidia circum, cominus pugnam parant,
 Audentq; signis ferere collatis manum.
 Illic sepulta Rex per ambages via
 Iam luce dubiâ profugus è terrâ exstitit.
 Sic bella pingit ; calice mox toto impiger
 Falsisq; Solymis proluit madidum caput.
 Io, triumphos, ceteri assensu fremunt,
 Geminantq; plausus. CHOR. Lachrymas socij dato
 Gemitusq; contra, plangite infaustum diem,
 Et tota nostris Reblatha lamentis sonent.
 IER. At ad nefanda ferculum œcna dabit
 Dignum satellites. Agite, sic mensis quadrent
 Primis secunda ; sanguinem hæsiunt dapes.
 Vincetus Sedecias trahitur ; & totus quidem,
 Miseri parentis liberi stipant latus
 Densantq; pauidi. CHO. Magne regnator poli,

Mise-

Miserere tandem, vultu & afflictum aspice
 Iudam sereno; parce, per si quid tibi
 Vmquam parentum dulce nostrorum fuit.
 IER. Vix misera gressum cominus pompa intulit,
 Verusq; Hebraeus ante simulatum stetit;
 Affiliuit iste, qualis è Gangetico
 Ieiuna lustrò tygris nã prædam volat.
 Ardent minaces ore truculento gena,
 Exundat irã pectus, & largo insuper
 Baccho tumescens, igne non uno furit.
 Nec multa fatus, voce violentã intonat
 Ferrum satellites: moxq; deuotos neci
 Lumine pererrans, cade quem primã immolet
 Patris dolori dubitat, & peragi nefas
 Iuuat ordinatè. Mactè, consilium capis
 Dignum tyranno. subiit extremos patri
 Seruare luctus, ipsa quos atas minor
 Et blanda pietas altius cordi imprimant.
 Sedit ille trunco fixus, hoc ritu suas
 Spectare mortes placuit, & toto frui
 Luctu quietum; dirimit hinc illinc breue
 Spatium misellos. impares numerus facit;
 At pro duobus dexter assistit patri
 Aetate fratres Iosias vincens duos.
 Licetor puellum quisque correptum tenens,
 Ferro & paratã pendet in vulnus manu,
 Spectatq; nutum. Lancinant totidem neces
 Iam cor paternum, totq; vix unus capit
 Animus timores, Iosias totum hinc rapit,
 Rursus minores inde sollicitant duo:
 Diuidere patrem vellet affusum tribus.
 Violenta cœn cum maria discordes agunt

Ferunt-

Feruntq; Zephyri, cedit atque instat sibi
Instabilis unda; nauta cui faciat pedem
Incertus aura, vela in ancipiti tenet.
Iterum, efferati regis indomitum prece
Lenire pectus genitor infelix parat,
Positoq; natos poplite aduolui iubet.
At ecce Iosiam supplicem frustra semel,
Pudet fuisse; decora maiorum puer
Pictosq; vultus cernit, & faciunt suo
Animos nepoti. Liber ad manes tibi
Genitor praibo; sed decus sprete feram
Mecum tyranni. Dixit, & ingulo necem
Hausit sui securus, eductum cruor
Ferrum secutus vulnere ingenti fluit,
Donec recepta morte procubuit solo,
Humiq; fesso lumine requirens patrem,
Vidit tyrannum: vidit, & moriens quoque
Vultus retorsit. Tristius letum hac facit
Pietas parenti: nititur frustra suis
Pugnax catenis, pectus insano gemit
Ferri sub ictu, vincula quod unum sinunt.
Hinc trepidus infans, territus fratris nece,
Lictoris ipsa veste contexit caput:
Marmaricus ut cum perculit totas leo
Cum nemore caulas, audit fremitum pecus,
Minorq; tauro turba congeminat latus:
Carnificis illinc alter observat manum
Strictumq; ferrum, conscius fratrem sibi
Unum anteire. Spectat, & longo impius
Rex scelere gaudet; neve disunctus parum
Primi secundus obruat sensum dolor,
Dispensat iras lentus, & spatio necem

Doctus

Doctus tyrannus quicumque distinguit suo.
 Ergo ut paternos tantulum primus furor
 Remisit artus, fecit & luctus noui
 Animum capacem; proximum cadi imperat.
 Adiciq; fratri. Barbarum quamuis sonum
 Sensit puellus, seq; ab incauti manu
 Rapuit ministri, turba currenti fauet:
 At ille paruo facile trepidantem gradu
 Secutus, ensem penitus in tergo abdidit.
 Gemino puellus flumine aspergit solum,
 Et utrimque moriens pronus in patrem cadit.
 CHO. Pro facinus atrox, dirum, & aspectu horridū!
 IER. Tepido paternos sanguine implentem sinus
 Exanimis ipse genitor amplexu ultimo,
 Vinculisq; circum corpori affusis premit.
 CHO. Miserrande genitor! IER. Stricta quod nequirit
 Frigentis oculos osculis claudit suis, (manus,
 Et ore presso spiritum abeuntem legit.
 Odere tandem triste conuiuæ nefas,
 Quin ipse Solymæ clarius victor gemit,
 Palamq; diro paruulos prædam dolet
 Monstro stitisse: vellet incolumes fugam
 Tenuisse, vellet morte defunctum leui
 Toto parentem conditum regno tegi.
 Solus furori barbarus constans suo
 Terret gementes. hostis est, cui hostium
 Aegrè est recidi penitus inuisam indolem.
 Ignaue licitor tertium hoc monstrum neca.
 Ictum parabat ille, cum paruas manus
 Oculosq; contra trepidus obtendit puer:
 Vicitq; pietas, & nouo monstro stupet
 Mucrone stricto licitor ad cadem piger:

Nec

Nec blandus infans, nec ferum pectus mouet
 Licetor patronus : precibus accrescit furor.
 Ut cum medullas hausit, & corpus sacer
 Depastus ardor ossibus vacuis furit ;
 Iam medici, & omnis asperat tactus malum ;
 Intus reuulsis torridum fibris iecur
 Quas biberit undas, urit, & gelido amplius
 A latice vires Stygius accendit vapor.
 Sic dira rabies, impia, intractabilis
 Regis cruenti sauit, & pectus ferum
 Ardet magis magisque furiarum impotens.
 At tibi necandos licetor imbellis tuos,
 Si renuis istum, liberos, inquit, dabo.
 Vix dum coacta carnifex totam manu
 Mortem tenello pectore infigit satis,
 Facinusque, & ipsum cum facit, damnat nefas.
 Ast ubi cruento tres videt sparsos solo
 Cruentus ipse, nec nouas mortes timet
 Iam genitor orbis ; pectus oppressum diu,
 Furiasque, & omnes laxat irarum impetus
 Dudum paratos : vincla nequidquam excutit
 Arctatque motu, ringitur, frendet, fremit,
 Opprobria diris miscet, & quidquid ferum
 Insanus animo suggerit promptum dolor.
 Hostes laceffit, fata, nec calo impius
 Superisue parcat : mille nunc ignes vocat
 In se aut tyrannum ; nunc remolito chaos
 Hiare mundo, sequi, & infandum caput
 Vltius Erebo, Tartari ad finem ultimum
 Viuos videntes ruere, nec dubitet prior
 Trahere sequentem. Risit indignans minas
 Amaros hostis, luminum & geminas faces

Capite

Capite reuelli voce violentâ imperat.
 Vltro ministros noster irritat probris :
 Adeste barbari ; adeste (si conuitio
 Emenda mors est) bellua, atque his addite
 Funeribus unum. facitis ? & puerum neces
 Audetis ultra ? adeste, & inuisum diem
 Eruite ; parte moriar hac saltem mei,
 Qua tot suorum funere impleuit patrem.
 Unum oculi, & illud esse postremum volo,
 Torui tyrannum aspiciate, & obliquos mali
 Hirquos rotate ; barbari vultus notas
 Odiumq; menti figite aeternum mea.
 Nec plura fatus, prabuit firmum caput
 Alterumque vulnus ; licetor hinc illinc premens
 Vnguem sub ipsos orbium infodit specus,
 Oculosq; ab imâ funditus sede extudit
 Tum quoque feroces. Perstat indomitus furor :
 Vacuiq; vultus igne truculento micant.
 Vinculis solutus, vellit haerentes genis
 Fibras, & altâ luce vestigans diem
 Gaudet tenebris : sanguine impleuit manum
 Taboq; latè regias spargens dapes,
 Ipsum & tyrannum. Quid tibi, si qua id tamen
 Iustitia calo curat, his dignum DEVS
 Factis reponat ; cecus hanc unam velim
 Aspicere lucem. CHO. Siluit, & sensim sibi
 Vates relictus excutit membris DEVM.
 O dura nimum fata ! cui monstro, ô Pater,
 Exterminandos placuit Isacidas dari !
 IER. Misella turba, quid tuas clades grauas ?
 Anteire lacrymis funera, atque uno malo
 Bis esse miserum, me iubet solum DEVS.

Quid

Quid ante tempus fata luctumq; occupas?
Non sunt tamen futura, qua coram geri
Loquebar absens; facta nunc, facta ultio est:
Ite, ite celeres, quoi quot infauit Sion
Nata supersunt, facite mox totâ excite
Ab urbe coeant, regij ut stirpem tori
Donent sepulchro: quâ iacent, sparsos legant
Parentis oculos; marmore ut clausum pari,
Quod licuit unum, filij hoc habeant patris.

Abiere: qua nunc prima, qua demum miser
Postrema plangam! sumat, & lapsa vetus
Querela Solyma est! polluit templi intimos
Hostia recessus; ordo Pontificum sacer,
Rex ipse, regum prole cum totâ perit;
Captiua turba est. Regis elati minis
Par sit potestas, cardines mundi ultimos
Bello fatiget, nec suo perftet loco
Immune calum. Magne regnator Deum
Tam lentus audis scelera! tam lentus vides
Reges superbos! ceteri an quiduis patrant
Impune, nullo numinis lasi metu;
Solusq; Iuda dextera trifulcum gerit
Vibratq; telum? Comprime, ah! vocem dolor.
Et ore dignos impio questus doma.
Antè, antè placidi mille violatum est probus
Nomen parentis, foederi illud sum sacro,
Truncis litatum, iuris infractus vigor,
Fas omne pulsum. Iustus Israël DEVS;
Cum plectit, & cum parcit, ex aquo bonus.
Maiore scelera nostra taxauit modo;
At scelera nullum nostra seruat ant modum.
Nec te, superbo capite qua terres Deos,

Insana Babylon, mitius fatum manet.
Divina si quid calitus veri canunt
Responsa vatum, si quid ad modulos lyra
Auctor futuri certus, atque idem inclytus
Iesseus armis: multa pendebunt tuis
Nablia satietis, quando victoris soli
Fluenta propter pascet Assyrium gregem
Caprius hospes; forsitan & nuper suum
Pecus ipse ducet. Patrium frustra melos
Cantare iussus, quale, dum Sion stetit,
Solymus sonabat, occiunt festâ tibi
Pro voce gemitum: Siccine, heu! sacra extero
Prodamus hosti? deerat hoc unum malis
Cantare miseros, antè dediscat suas
Mea dextra chordas, antè lingua torrido
Harrens palato vocis officium neget;
Obliviosa quàm mihi mente excidant
Solyma penates, inclytum & templi decus:
Quàm mihi madentes vlla lux tergat genas,
Nisi qua Sionis mœnia & templi obrutas
Restituet aras. Tu tamen calo arbiter
Qui cuncta cernis, reddere proterva vicem
Memento Idumæ, voce qua nuper meos
Stimulabat hostes: Vertite ex imo omnia;
Eruite vel quod terra defossum tegit.
Nec tibi, meretrix magna, qua fastus meos
Fastu premis maiore, vindex de super
Dormit seuerus. Aderit, ô! adsit dies,
Victorq; felix, paria qui nostris tibi
Remetiatur pramia, & pueros sinu
Raptos parentum frangat ad saxum impius,
Matremq; nato spargat exanimem suo.

SEDECIAE TRAGOEDIA. 51
CHORVS QVARTVS.
FILIAE SION.

Si pectus gemitu, brachia planctibus,
Si riuus oculi sufficient nouis;
Extremam socia dicite naniam,
Dum funus patria condimus ultimum.
Huc mœsta facies squalor, & orbitas,
Funesti huc gemitus, huc iterum dolor
Postremumq; veni. Non solitis placet
Cor figi stimulis; subde animo faces,
Quas nec continuis pupula fletibus,
Nec lapsu minuat temporis orbita.

En nudata tibi pectora soluimus,
Et crinem patria puluere sordidum.
En qua multiplici funere liuidas
Sulcauere manus vulnera per genas,
Irritata nouo sanguine perpluunt.
Ploratus oculi quod datus, est leue.
Nil flendum solitis perpetimur modis:
Salsas vulneribus vergite lacrymas,
Et mixtim geminum per laceros mihi
Vultus flumen eat. Sistite lugubrem
Hic pompam, comites, caraq; pignora.
Molliri tepidis vulnera fletibus,
Componiq; decet paruula, dum calent,
Doctâ membra manu: sindone cum deest
Quâ regum tumulto corpora contegas,
Infelix pietas; pondus inutile
Peplum, barbarico stamine diditum,
Et fluxam cidari detrahe carbasum.
Cui tanto misera comimur ambitu?

Nimis, heu! clari generis soboles,
 Heu certa nimis! accipe Princeps
 Qua prima tibi lamenta damus,
 Qua prima ferunt verbera planctus.
 Accipe Iosia, qui atate duos
 Anteis fratres, qui morte duos:
 Te supremâ voce ciemus
 Solymis serò nate tuendis,
 Citò formosa nate parens.
 Misera heu mater! nimis in luctus
 Fecunda tuos, quate regio,
 Quis victor habet? Misera heu mater!
 Seu tua nondum funera sentis,
 Seu nota gemis: quis sollicita
 Animum possit fallere matris?
 Captiua parens, orba, infelix,
 Vidua viui coniugis uxor,
 Quos hic gemitus, qua verba daret,
 Si tantus habet sua verba dolor?

Vos, ô comitum turba dolentum,
 Ite ad planctus, explete vices
 Dum mater abest; ite, sed illis
 Quibus ipsa parens viribus ita.
 Innuba quantum potis es virgo,
 Animo totam concipe matrem.
 Innuba quantum satis es virgo,
 Paribus matrem redde querelis.

Occidis eheu! occidis eheu!
 Tantum ad luctus ostense tuis
 Puer infelix: quem spectabant
 Sceptra secundum, mors spectabat
 Impia primum. Tibi Davidis

Fortia populi gesta vouebant,
 Salomonis opes, Iosia castos
 Superum cultus, dignos folio,
 Dignos proau nomine mores.
 Superi vanas risere preces,
 Zephyriq; leues vota ruerunt.
 Occidis eheu! occidis eheu
 Puer infelix! tecumq; omnes
 Spes sub gelido marmore claudis.

Ades o nostri gaudia nuper
 Splendorq; chori, virgo puella:
 Huc castus ades, nec turpe sinus
 Tibi virgineos tetigisse puta.
 Ades, & lachrymis implere meis,
 Dum vulnus hians, saniemq; premo.
 Heu vulnus atrox! quo vita tibi,
 Quo nostra omnis gloria fluxit.
 Altum heu vulnus, nimiumq; patens?
 Oblitus eras in quem fueras
 Dire satelles, pueri quando
 Impete tanto vis in ingulum.
 Formose puer, patere intonsus
 Per colla fluens lactea crinis,
 Non doctus acu, sed lege sua
 Notos sese crispet in orbes.
 Ora parentum confusa notis,
 Lumina blanda matris amores,
 Lumina celsa frontis honorem,
 Claude aeternis claude tenebris.
 Niueum roseis iunge labellis
 Propius dentem, strictius aquo
 Ora tetendit ultimus ardor.

Tende sub imum brachia pectus,
 Sceptroq; habiles belloq; manus
 Ad funebrem flecte decussim.
 Sic compositum quodcumque tui est
 Iosia ignoto redde sepulchro;
 Patrium Assyrius diripit hostis.

Sic sic compositum condite Iosia
 Quod mortale fuit: non violabilis
 Pars nostri melior, vulneraq; & necem
 Tristesq; inferias spiritus effugit.
 Nequidquam solito carmine præsica
 Affantur positum corpus, & impio
 Decertant animum iungere funeri:
 Manes innocuos inter, & Abrahæ
 Exceptus patrio est paruulus in sinu.
 Securusq; feri Nabuchodonosor
 Aeuum latus agit.
 Nec turpi Iosias occubuit nece;
 Quem non Rex animi terruit impotens,
 Elati tumidus nube supercilii,
 Non pendente minax vulnere carnifex.

Alio luctus vertite vestros,
 Alio planctus; sua iusta tulit
 Lachrymasq; puer de tribus unus.

Qualis cupido sectus ab ungui
 Flos veris honor (quem virginea
 Carpsere manus, dum quaq; sibi
 Sertum arguto pollice nectunt)
 Cui sua nondum forma recessit,
 Cui sua sensim forma recedit;
 Nec enim tellus iam mater alit:
 Talis vestros pueri vultus

Nunc

Nunc candor habet, cedensq; genis
Decor extremus quiddam solito
Plus more micat; ceu supremo
Natura parens munere funus
Dignata, nouos afflet honores.

Scilicet ista timor armato
Meruere manus esse tyranno,
Vix benè balbâ voce parentum
Pappare infans nomina doctus,
Scilicet olim bella moueret,
Patria quarens ubi fortè locus;
Sortisq; memor quam nosse nequit.
Si tamen aequum tollere censes
Quidquid possit metui quondam;
Et idem iustum tutumq; putas;
Euilmerodach, reliquamq; tua
Spem tolle domus: hac lege licet,
Metui possunt. nempe Assyrius
Rex Sennacherib (dignus ab illo es
Tertius heres) iugulum natis
Dedit incautus; quasq; colebat
Cernuus aras, victima maior
Sanguine sparsit.

Parcite longis turba querelis:
Fugit ardenti leuis hora rotâ,
Nec nisi furtim licet esse piis.
Conferte suos Iosia fratres,
Donaq; tumulto mittite raprim,
Qualia deceat mittere captas;
Non qua Solymis stantibus olim
Traheret pompa regius ordo.

Parui ô manes, puri ô manes,

Vnam tamen deesse vindicta queror
 Laudem beata : fuerat hac populo palam
 Manus probanda, non domi occluso malè
 Perdenda virtus. Lictor huc vinum trahe
 Regis cadauer, sanguine natorum & suo
 Vulnere cruentum ; Reblathis spectaculum,
 Rebellibusq; nobile exemplum dabit.

Aulire miseri cominus questus placet.
 Vos facite Regem nemo vicinum indicet;
 Caciq; tota gressibus pateant via.

SED. Quis cespitanti cogit incertum gradu
 Properare ductor ? trahito quod lubitum est, sequor,
 Vel ad tyrannum. Quisquis es tamen, precor,
 Ne filiorum membra proculcem parens,
 Carusve sanguis labricum fallat pedem.
 Violare furor est, ipsa quod tuto in loco
 Natura posuit, fallor ? an tetri specus
 Iter est ad umbras, carcerisq; antrum mei ?
 Illuc eamus : cecitas capiti impio
 Parum alta nox est. Quid malè hic superas domos
 Funus, luctusq; oberro ? quid manes meos
 Et insepultas viuis exequias traho,
 Mihinei parentans ? reddite sepulchro suum,
 Aut rupis alta condite abstrusum specu.
 Non ille primis solibus pateat locus,
 Non ille seris, quid mihi impendat diem
 Perdatq; Phœbus ? Nocte non una obrutus
 Liberior illic questibus vitam exigam,
 Et iusta genitor liberis solvam tribus
 Forsan inhumatis, lachrymas oculi negent ;
 Melius inanes sanguinem voluent gena.
 Numquam coire patiar hac venas manus,

Scrutabor ungui vulnera, & saniem extraham;
Non alius imber hos magis luctus decet.

Heu me! per ipsas urbis ingredimur vias,
Sentio, videmur: verba, quod possum, audio;
Tandemq; nostris aliquis ingemuit malis.
Seu Medus ille est victor, & duro quoque
Vel ab hoste pietas exprimit luctus suos;
Siue est Hebraus, voce qui timidâ ingemit,
Spectatq; trunci triste simulacrum Ducis;
Siue hunc & illum miseret, utrumque alloquor.
Mihi dare gemitus parcite, haud pro me queror.
Dies ademptus, & patri ingesta orbitas,
Sed tum videnti: vincla, carcer, seruitus,
Vindicta levis est; ferre quod inervi, fero.
Nil ille lacerò moueat è vultu cruor:
Meus est: nocens est: alius hanc vestem imbuit,
Patriumq; nati sanguis infecit sinum:
Innocuus aliquid iste virgineum rubet,
Lacrymisq; dignum: cacus hoc etiam scio.
Captiua turba, Filia heu! quondam Sion,
Lamenta, lacerum crinibus vulsis caput,
Vestrosq; planctus filij insontes petunt,
Non pater iniquus. Perferam hanc molem mali,
Clarissq; nimium rebus euoluam miser
Perplexa nuper fata: prestabo fidem
Vtrique vatum, ponè victrices rotas
Cum pars triumphî magna Babylonem inuehar.
Sed non videbo; luce ab amissâ hoc erit
Solamen unum. NAB. Mactè diuinum caput,
Oracla funde. SED. Ludimur? an aures mihi
Violauit illinc hostis infandisonus?
Non ludor; hic est bellua: iratum ponos

Suffigit

Suffigit animo redditus stimulos dolor.
Fit omne rursus, & recrudescit nefas.
Regum tyranne, sæculi exitium, lues,
Coniuncta miles; fortis ad puerum necem,
Sed patre reuincto; sceptrum quid fœdas manus?
Non tibi vetustum nobili à stirpe est genus,
Tellure natus regum incestas decus.
Solymam tui vicere, post pugnas tuum est,
Puerum cruore ludere, & si ratâ super
Bellare mensâ. NAB. Quis mei indicium facit?
Luminibus orbi forsitan Apella vident?
SED. Visu carentem cetera ut lateant satis,
Tu non latebis. coge membratim mori
Reliquos per artus, omne quod voces meant
Iter recide: non tamen sensum tui
Abstuleris umquam. Absiste qui noctem hanc regis,
Solus sagacinare deprendam feram,
Frangamq; morsu. NAB. Quin tibi procacem prius
Linguam hanc reuelli iussero. SED. At vultu satis
Tuam tacens mutusq; barbariem loquar.
NAB. Moriere. SED. Quis me compotem voti facit?
Non est tyrannus; moriar: ô latum diem!
Te, te vel umbra Tartari erumpens specu,
Te pater inultus prole cum totâ petam:
Stygiamq; vibrans propius ac propius facem,
Sequar usque & usque: nulla nox animum tibi
Faciet quietum, nulla securum dies.
NAB. Umbras minare, spectra quæ caci vident,
Dum tibi superbo colla prosubigam pede,
Vivumq; vivus ipse post currum traham.
Curâto famuli, tota Babylonem ocyus
Pompa ut sequatur; iste pratentans viam

60 C. MALAP. SEDECIAE TRAG.

Baculo senili, currui adiunctus meo,
 Diadema victi praeferat regis notam.
 SED. Ibo, ibo, magne Ductor, & fortem manum,
 Clarumq; facinus hisce testabor notis.
 Adeste populi, quosq; sublimis videt
 Mundi Bootes cardinem ignavum premens,
 Et queis perustum verticem Phœbus rotâ
 Propiore crisspat. Nullus hac taceat dies:
 Totisq; sacris audiam infelix pater,
 Dum tu tyrannus. Adsit, & vindex notet
 Quo te minorem genere detrectas, DEVS,
 Summq; servet liberis epulum tuis.

CARO-

CAROLI MALAPERTII
 è Societate IESV
 DE VENTIS
 LIBER I.

Quo tempestas describitur, quæ Festis
 Paschalibus in Belgio vicinisque locis
 magnâ strage defecuit, an. M. DC. VI.

INGENTES ventorum animos, æquataq; passim
 Testa solo, vulsas inmis radicibus ornos,
 Et maria aggeribus latè exundantia ruptis,
 Dicere fert animus. Tenui tu Spiritus aurâ
 Alme faue, dexterq; meos illabere sensus:
 Pande mali causas; quo tandem à crimine poenas
 Exigerent Superi: nec enim licuisse putandum est
 Indomitis tantum vestro sine numine monstis.

Lucidus aurato signabat vellere mensem,
 Romani pridem emeritus dux Corniger anni;
 Christiada inferias Servatoriq; sepulto
 Iusta dabant, fusi viduas de more per aras,
 Phoebe iterum reddente dies, quos semper acerbos,
 Semper honoratos pleno vehit ardua curru:
 Cum bona plebs operata sacris lustralibus, omnia
 Eluitur scelerum labem, castusq; Sacerdos
 Victori meritos rediuvio instaurat honores.
 Hac Pater omnipotens calo sublimis ab alto
 Spectarat placidus, vultu quo sospitat orbem,

Oceanoq; hyemes & calo nubila differs.
 Postera sed primo vix effulgebat Eo
 Orta dies, studiis aliò in contraria versi
 Mortales, quò quemque suus rapit ardor, honores
 Dimittunt & festa Deum, curisq; profanis
 Innigilant. Iuuenum hinc portis globus emicat ardès
 Altus equis, campoq; celer se immittit aperto:
 Retia torta manu, densis venabula nodis,
 Quaq; suo nomen fecit sibi fistula bombo:
 Fistula quàm melius proavis incognita nostris!
 Est animus fixo nota ad diuortia gressu,
 Impavidum ferro pertundere cominus aprum;
 Aut tacitâ imbelles indagine cingere ceruos,
 Et timidâs agitare feras; Superumq; Deiq;
 Posterior cura est; nulla, aut abitura recurSAT.
 Parte aliâ ciues alta sub mœnibus urbis
 Aut viridi longos metantur in aquore saltus,
 Aut iaculo & longè certant fallente sagittâ;
 Sen fixisse scopum placuit, seu fortè volucrem
 Exiguam, summis quam pertica nubibus inferre.
 Victori pretium laus est; sua pramia laudi,
 Argenco patera & calatis aspera signis,
 Aut nitida spoliū peregrino ex alite crista.
 Turba fauet, densaq; viri cinxere coronâ
 Visendi studio, pars & certare parati.
 Illicet intereâ vacuas Orator ad aras
 Increpitat, creberq; quatit sacra pulpita: rarus
 Oscitat auditor, somnoq; ad singula nutat.
 Pars etiam, obscuri quæ turba est plurima vulgi,
 Prò scelus! in fœdis totum temulenta popinis
 Exhaustura diem, certatim pocula siccant
 Ad numerum, versaq; altè cernice supini

Annua iam Pascha Christiâq; obliuia potant.
Addidit hinc alius animos & cornua Bacchus;
Seu Bacchus, seu pingue zythum; mala iurgia fer-
Area lymphati est permicta popina duelli, (uent.
Arma quadra, cyathi, durâq; rigentia testâ
Pocula, nec tales depromptus culter in usus.
Mox aliis captatq; pedes, linguamq; reuinxit
Infusus pater: arcta via est, qua curribus ipsis
Ampla patet, caput huc, illuc, & utroque vacillat;
Obliquum titubata legunt vestigia Sigma.

Non tulit Omnipotens, iusta sçq; exarsit in iras.
Vsque adeone tibi excidimus gens impia, nec te
Relligio vlla tenet? huc Nati nempe redibant.
Et positi luctus, & iam surgentis honores?
Hac gemitus, hac spe lacrymas miseratus inanes
Dignabar veniâ, ut qua vix hesternâ piassent
Sacra, nouis hodie cumulares crimina probris?
Vt mea, qua potui Paschalia dicere quondam,
Orgia nunc Bacchi aspiccrem, Circiâq; furores?
Scilicet ista DEVS tuto cessator Olympo
Diffimulatq; volens, bruti sçq; Ceraunia telis
Nequidquam exagitat, calo nec fulmina ab alto
Infandum fandumq; inter discrimina norunt.
Non ita: quin meritis isthac iamiam improba pœnis
Belgica dedisces, prius hanc quam visa recondant
Astra diem: iuuat & nostrum furere ante furorem.
Ite Noti; totas, iubeo, diffundite vires,
Securosq; mei nimium, nimiumq; salutis
Oblitos, memores faciat sua quemque ruina.
Dixit, & in verbo laxo se carcere promunt
Aeolij fratres, numeroq; & viribus aequi,
In Zephyros Eurus, Boreas moirurus in Austros.

Fronti-

Frontibus aduersis sese in certamina poscunt
 Discordes animæ; iussi quæ diurna pacisci
 Fœdera, vix pacti tandem socia agmina iungunt,
 Vnam omnes versi in rabiem, quæ Phœbus anhelos
 Hiberno properat sub sidere mergere currus.
 Ergo ruunt misti, densique; & proxima frustra
 Aequora sulcantes, nullis tamen imbris illam
 Pratexere diem, celeres nève humida cursus
 Nubila prapediant, siccis sunt faucibus Austri.
 Non liquidum cura est assurgere in aethera pennis;
 (Lenta regunt, & lenta regant sua flamina nubes,
 Liberior si quas subuexerit altius aër;)
 Fert furor in terras: in terras impete prono
 Incubere omnes: nec totum ingentibus orbem
 Flacibus obuoluunt, nostros, mirabile, fines
 Cladibus emens, posito vel marmure sidunt,
 Aut eadem gyro in spatia breuiore recurrunt.
 Ut celer ancipiti bellator in agmine Parthus,
 Parthus equo fidens, versisque in terga sagittis
 Inuictus fugit, & victor, similisque fuganti
 Improvisus adest tergo, sequiturque sequentes.
 Horrebant magis atque magis stridoribus aura
 Et sonitu silua, terrarumque ardua planctu:
 Respicio circum (liceat non vana referre)
 Arrexere coma, gelidus formidine sanguis
 Corda subit pulsans: nec sat rationis in illa
 Mente fuit, fuit illa tamen; visusque minari
 Triste aliquid, toruimque, mali iam conscius aether.
 O DEVS! ô nullum, dixi, sit in omine pondus.

Dilapsi vacuo paulatim ex aequore ciues
 Tuta petunt, Circi ludos & gaudia venti
 Vana ferunt, iuuenum cursus librataque saltu

Corpora

Corpora proturbant : nictat iaculator acuto
 Sortitus fortunam oculo, sed mota sagittam
 Fallit aus, iussum nec seruat arundo tenorem.
 Interea leuibus primùm proludere damnis
 Cœperat urbe furor per culmina summa domorum,
 Ac veluti, totas olim dum colligit iras,
 Riualem fremitu sparsaq; laceffit arenâ
 Taurus, & attrito prurit iam in pralia cornu,
 Exspiransq; fero geminam de pectore nubem
 Pasua nota petit : primis sic flatibus Euri
 Triste rudimentum, validaq; exordia pugna
 Exercent agiles ; nam quâ fastigia iunctis
 Conueniunt signis, & partes de super imbres
 Amplexus geminas coeuntia tecta coronat,
 Moliri incipiunt aditus, stragiq; futura
 Arte parare viam, dum sese partibus imis
 Insinuant tenui spiramine, moxq; reuulsa
 Abripiunt, vacuoq; ferunt caua tegmina caelo
 Inde alia ex aliis centum ; tegulisq; per urbem,
 Inuisq; pluunt venti, non Iuppiter, imbre.
 Acrior hinc rabies excelsâ mole caminos
 Culminibus quatiens agit huc illucq; labantes;
 Nec valido tantùm obsistunt retinacula ferro,
 Quin collapsa ruant fumantia denique tectis
 Pondera, & ingentes pandant quàm lōga fenestras.
 Horum unum ut fuerat, visu mirabile, totis
 Sedibus & summi depulsum vertice tecti,
 Restitit integrum ; rapido sic turbine ventus
 Implicitum tulit, & crebros ubi torfit in orbes,
 Fixit humi rectum, toti spectacula vulgo.

Dum procul hac rerum miror portenta, stuporem
 Horroremq; inser, validi sub fornice tecti:

Fortè

Fortè puer, vestemq; luto vultusq; decoros
 Fœdatus lacrymis, gressum celerabat anhelum,
 Radebatq; via aduersâ regione latebras;
 Nec gemitu, nec sic duro securus ab imbri.
 Aggredimur, feribusq; volens succedit apertis.
 Combibere hinc lacrymas iussus, fariq; dolorem,
 Incipit: O cara, ô frustra mea cura columba
 (Risimus, ille iterum in fletus) quo denique planctu,
 Heu misera! possim vestros aquare labores?
 Longius à tectis sulco tum pauca recenti
 Grana legebatis, nidis implumibus escas:
 Hæstis nimium, nimiumque. Heu dira libido!
 Grator est auibus quoque non concessa voluptas.
 Esca domi in promptu est, iuuat indulgere labori,
 Seminaq; ignoto circum furtiua per agros
 Surripere, ast hodie certè constantia magno.
 Horrebat validis stridens Aquilonibus æther,
 Cùm procul esse domo sensi mea gaudia: curro,
 (Nec tenuit mater) postico elapsus, & amens
 Persequor hac illac, per deuia rura, per hortos,
 Per salebras: at enim nec sibila nota palumbes
 Accipiunt, nec iam solito se tramite possunt
 Tollere sublimes, conat a plurima frustra,
 Vt vaga transuersos dum carbasus excipit Austros.
 Nunc humiles tentare vias, nunc athere celso
 Impetus ire fuit; non hac, non illa recursum
 Aura dedit, rapiunt aliò in contraria venti.
 Illa hirsuta pedem, maculosa coloribus alas,
 Blandula, qua tactus ultro affectaret heriles
 Sponte manum insistens, dum se tulit ardua calo,
 Precipiti compulsa noto saxa horrida contra
 Impete collisa est, animamq; in nube reliquit.

Hæc

*Hac quâ non fuerat totâ fecundior urbe,
 Aut dare concussis plausum felicior alis,
 Iam propè tuta tenens, ingenti abrepta procellâ
 Præda (nefas, ciues!) alieno decidit horto.
 Furem etiâ in mediis quemquam iuuat esse periclis?
 O facinus! noni has, Frator quoque nouerit ades;
 Faxo equidem haud longum furto latentur inani.
 Talibus ardebat roscopuer ore querelis,
 Multa gemens casusq; suos, volucrumq; suarum.
 Nempe animos, dixi, tangunt sua damna minores,
 Sollicitos quantum nec regna labania reges.*

*Fert alias longè intereâ lateq; ruinas
 Iam grauior pestis: non unam in montibus ornum
 Sollicitant Zephyri, siluis extrema minantur
 Excidia, aut extrema ferunt; radicibus imis
 Mille simul quercus ingentia corpora vertunt,
 Insternuntq; solo, quasi si violentior amnis
 Aggeribus ruptis tenues affligat aristas.
 Vidi ego iam solis pomaria confita truncis,
 Brachia habent campi: mœsti sua quisque requirunt
 Agricola, aut hyemi saltē solatia dura,
 Aut quos cura subit laudatâ ex arbore quondam
 Ligno infelici genitalem immittere ramum:
 Ver fauet, & libris oculos inolescere tempus.
 Eo benè, quod frondes gemmanti è cortice primùm
 Rumpebant tunicas; umbrâ si ramus opacâ
 Obstaret Zephyris, siluas & funditus omnia
 Vasta darent, seri carpssissent pomia nepotes.
 Heu genus innocuum! gens fraudum ignara deliq;
 Heu miseri! luitis dominorum admissa coloni.
 Ecce alibi prono nutant dum vertice pomi,
 Vos contrâ obnixi furcis, & viribus itis.*

Cum

Cum stabulis armenta chaos voluuntur in unum:
 Argillâ tenui congesta mapalia, & ipsi
 Arbuteo occumbunt intexti vimine muri.
 Aura leues verrit culmos, stipulamq; volantem:
 Pauperis at tuguri tantum non condita busto,
 Provida subduxit si qua sua pignora mater,
 Stat misera, & passis inclamat criminibus ardens
 Incassum superos, imos; tot vota precesq;
 Discerpunt, nulli superum exaudita, procella.

Nec minus urbanas venti grassantur in ades,
 Effunduntq; solo, quamquam sua moenibus altis
 Culmina condensant, numeroq; & mole tenent sc
 Olli indignantes magno cum marmure circum
 Vestigant aditus, parvisq; data ruina
 Culminibus latè turrata cacumina sternant.

Sequanica quondam fuerat contermina ripæ
 Belgica, nunc contenta nouo discrimine, Ponco
 Extremos hominum Morinos, Francoq; ruentæ
 Obiicit Atrebatum, duris iam nobile bellis,
 Ausoniis cinctus Casar cum Iulius armis
 Gallorum edomuit fortissima pectora Belgæ.
 Christipara hic templum solido de marmore surgit,
 Religione potens, donis, & numine Diua:
 Templum augustum, ingens; ubi quondam in nube
 refulsit

Nocte super mediâ, & cali de vertice Virgo
 Ferre facem visa est, dira medicamina pesti.
 Arthesios passim populos sacer ignis edebat:
 Fusus humi Antistes Superos in vota vocabat,
 Mortaliq; manu donum immortale recepit.
 Inde (fide maius) tot ceram in millia fudit,
 Tot fudere alij deinceps, funduntq; minores,

Auxi-

*Auxilia in varios hodieq̃ salubria morbos;
 Virgineum tamen illibato pondere donum
 Semper idem, semperq̃ nouum tot sacula constat.
 Hac pariter casti seruarunt ade nepotes
 Quod pluit, & glebas olim fecundat inertes
 Manna (Stridonensi iam tum res cognita Patri)
 Rigiacos diro vitiat cū fidere campos
 Agricolis inuisa lues, & letifer annus;
 Ni Superūm rector duos miseratus agrestes,
 Frugiferam molli stipasset vellere nubem.
 Misissetq̃ satis: quales struit undique floccos,
 In tennes bombyx cū sese euiscerat artes:
 Tantus amor docti est operis: vix pollice Seres
 Arguto relegendi fila impermixta puella:
 Tale fuit, quod Manna p̃j dixere coloni.
 Partem adytis posuere sacris, atque orbe remoto
 Festa redit veteris semper nona gratia facti.
 Templum olim magno positum molimine ad auras
 Arserat, & vasti per tigna calentia tecti
 Tum quoque voluebat scelerata incendia Caurus.
 Nunc iacet excelso planum pro culmine culmen,
 Nec tegulas pudet ingenti mutasse metallo:
 Ardua murorum tamen hinc fastigia, & illinc
 Restiterant flamma saltem monumenta nefanda.
 Hæc quoniam nudo superabant vertice, celsis
 Ardebant validi detrudere sedibus Turi;
 Occiduosq̃ adeò templum quā spectat Iberos,
 Magna ruit magnam cuspis factura ruinam.
 Tecta, trabes nexa, quā vi, quā mole fatiscunt:
 Mox gemino fornix venientem pondere pestem
 Non tulit, & victā terram compage petiuit:
 Dat gemitum tellus, calum tonat omne tumultu;
 Immissis*

Hieron.
 in Chro.
 an. 374.

Immissis Boreas liber bacchatur habenis,
 Pulcream glomerans angusta per atria noctem.
 Quò ruitis furia? si crimina nostra piatis
 Ultrices, huc usque licet: quò tenditis ultra
 Sacrilega? damnis animos (si tanta libido est,
 Et furere usque placet) damnis satiate prophanis.
 Heu mala! deuoto rabies truculentior igne,
 Qui veteris quondam depastus culmina templi,
 Horruerat temerare sacra penetralia sedis.

Parte aliâ media turris circum imminet urbi.
 Non tulit ulla caput calo concinnior usquam:
 Martius hinc resonat terror, pridemq; videri
 Francorum solita hinc acies, & candida signa,
 Dum gererent magni quondam bella horrida Reges:
 Nunc stabili (ò melius!) iunxerunt fœdere dextas,
 Connubio pariter mixti, geminiq; hymenais.
 Vertice sublimi quâ marmora nexa coronam
 Immensam coeunt, nodum & curuantur in unum,
 Stat Leo, monstrum ingēs, qui ferrea, quātus & ipse
 Ferreus, aduersos vexilla obtendit in Austros.
 Scilicet hic rabida stridunt immanè procella;
 Hic Notus, hic Aquilo, hic alij, ceu cetera nusquam
 Bella vocent, omnes cuneum addensantur in unum.
 Vicini excessere adytis, quibus ardua turris
 Desuper impendet, trepidi quò pondere vergat,
 Quam ruat in partem: miseris illa usque minatur
 Exitium, iam iamq; dabat, nisi vertice ab alto
 Laxasset sua signa Leo victoribus Austris,
 Hastile inflexum, & dextram miratus inermem.
 Longa procul longè vexilla abrepta metallo
 Instrauere viam; repetitis passibus equant
 Attoniti ciues pandit tria iugera ferri.

Ergo

Ergo aliò vertère aciem, & victricia venti
Agmina; vicerunt quia sic vicisse videntur.

At non aëriis alibi fera murmura pinnis
Temnere sorte datum, & tanto superesse periclo.
Quid Nervi? quid Athum Hannonia meruistis
Athena?

Quid Grudia summi mulctata culmine tecti?
Totq; alia truncis foedata turribus vrbes?

Nec vos, ô patrij Montes, pietasq; fidesq;
Defensos dederint; vellent pietasq; fidesq;.

Flebat Athum, flebant Grudia tua funera Muse,
Iuste ô Pieridum iustissima cura Sororum,
Belgarum decus ô Lipsi! sed morte quietus
Componi placidâ, nec in hos superare fragores
Debuerat Iustus, quo pacis amantior alter
Non fuit in Belgis, nec Pallados induit arma.
Hannonia violas, Grudia date lilia Athenæ;
Non alio posthac tantum surgetis alumno.

Est ubi perfractis rabies se insana fenestris
Subter tecta ferat, totamq; à culmine molem
Corripiat sursum, vacui ludibria cali.

Attoniti trepidant immissâ luce penates:
At Zephyri (testata loquor) tectumq; trabesq;
Aut medio posuère foro venalia, notis
Aut procul à muris sublimè volantia portant
Insuetum per iter, penitusq; in valle recondunt.

Hic ubi defixâ miles vigil excubat hastâ,
Sortitusq; vices & propugnacula pernox,
Perdius, eternâ muros statione tuetur,
Parua domus steterat, subitos munimen ad imbres:
Quales, dum patriam voluit totosq; penates,
Lapsibus impositas agit armentarius Afer.

De se-

Deseruere alij male fida mapalia, solus
 Inq; casâ celsaq; audebat ab aggere VVallo
 Increpitans dictis urgere procacibus Austros.
 Non tulit hoc animis tantumq; audere proteruum
 Dudum indignatus Boreas, tectumq; virumque,
 Horrendum infrendens, mari cum parte reuellit.
 Nec satis: incumbit lapso, pronamq; supinumq;
 Insanos rotat in gyros, nunc desuper vrgens
 Precipitem barathro, nunc alta ad sidera raptum
 Alternis tollens: postem ille amplexus & barens
 Vsq; tenet, tenuitq; (animos timor ipse ministrat)
 Et tandem incolumis campo subsedit aperto.
 Vix caput attollit, titubans vertigine sensus,
 Ignotusq; sibi ignotam circumspicit urbem.
 Inde sui sensum memor, ingratusq; salutis,
 Debeo nil vobis, dixit, mala murmura ventis;
 Perdere quem vultis, nimium seruastis iniqui.

Tu quoq; Magne Ducu nostros Henrice tumultus
 Hausisti propior, cum bello & sanguine nullo
 Arma manu posuit Sedanum, culpamq; probrumq;
 Henrico (hoc uno poterat) victore redemit.
 Vidisse, & vicisse fuit; tantum instar in illo est.
 Non tamen hac fuerat trucibus reuerentia ventis:
 Tu quoq; Magne Ducu stragis pars magna iaceres,
 Effeda ni prudens vitares. Effeda semper,
 Effeda vitares, Henrice! hoc ipse monebat
 Sequana, deiectos placido cum gurgite Reges
 Agnouitq; suos, & castis readdidit undis.
 Ah miserum! in quantos seruabant fata dolores
 Pectora, tot pugnis, tot frustra erepta periclis,
 Pectora deuoto nimis, heu nimis obuia cultro!

His magis atque magis furia successibus ardent,

Exul-

Exultantq; alacres : palantia qualu in armis
 Agmina proturbat, totoq; agit equore victor.
 Sternere tecta piget ; Superùm ni cura resistat,
 Diluvio maria ac terras miscere laborent.

Belgica quà gelidam iacet inclinata sub Arcton,
 Oceanum & crebris habitant freta consita terris
 Mattiacusq; ferox, & iam terjà aure Bataunus:
 Ponto alibi Natura parens sua littora fecit,
 Aut rupem, aut latè tumulos squallentis arena:
 Vix humiles illic monstro allatrante tuerur
 Incola, vimineo quas condidit aggere ripas.
 Sape domum salsa madidas aspergine vaccas
 Pastor agit ; sape exigua medio equore terra,
 Quoquò aciem flectat, pontum undique, & undique
 pontum

Prospicit assurgentem, & carula colla tumentem.
 Securos faciunt tamen hac quoq; murmura somnos;
 Tanta sui, tanta est operum fiducia genti.
 Et videt, & furias agitur Neptunus in omnes:
 Rusticus hac semper mea regna colonus habebit,
 Illudetq; diis, nostrisq; impune tridentis
 Improbus ? at non hac hodie patiemur inulti,
 Dixerat : & triplici confertos cuspide fluctus
 Impiger exstimulat, simul hoc, simul incitat ultro
 Iam coniuratos ripam conuellere ventos.
 Terrarum exitio gemina calumq; salumq;
 Agglomerant pestes, animos dant flatibus unda
 Crispata alternis, animos dant fluctibus aura,
 Ingentiq; ferunt cumulo, mox alter & alter
 Arietat in laceras immani pondere ripas.
 Nequidquam agricola, quà moles victa dehiscit,
 Fascibus instaurant, intruso & cespiteriman.

DD

Nempe

Nempe alibi sauo adnixus Pater ipse tridenti,
 Nereidum Phorciq; chorus, totq; humida ponti
 Numina damnatum certant rescindere litus.
 Ceu cum summa dies, atque illatibilis horror
 Extremum miseros vocat in certamina ciues;
 Hic simulant, vanisq; urgent assultibus hostes,
 Hic trepidâ obsessi murum cinxere coronâ:
 At iuuenum furtim lectissima corpora ductor
 Sortitus, tacito compleuit milite vallem,
 Inuisusq; subit diuersa moenibus urbis,
 Arma manu exitiumq; ferens, sic territat illinc,
 Hinc ferus incautos Neptunus inundat agrestes.
 Egregium verò & facti memorabile nomen,
 Victa dolo centum si rustica turba deorum est.
 It mare in ignotos effuso gurgite campos,
 Agmine conuoluens magno ripasque, virósque,
 Culminaque, attonitasq; feras, syluamq; reuulsam,
 Et pecus, & stabulum, stabuli pecorisq; magistrum;
 Omnia pontus habet, salsaq; voragine uersat.
 Naufraga per tumidos iactantur corpora fluctus;
 Tum quoque complexu implicita (miserabile visu)
 Pignoribus matres, nec mors pia vincla resoluit.

At non vsque aded Belgas exosus ad unum
 Omnipotens genitor, totam ut pessumdare gentem,
 Aut sinat ire truces extrema per omnia Cauros.
 Millia tot puras tollunt ad sidera palmas,
 Tot Patriæ precibus pacti votisq; salutem
 Sollicitant Diuos, onerantq; altaria donis.
 Vincitur, & vinci Patriæ clementia gaudet;
 Attonitosq; aded populos miseratus ab alto,
 Iam placidus, Furias, inquit, compescite venti:
 Irarum satis est: satis ista superq; notarint

Excidia

*Excidia aternis Pascha indelebile fastis:
 Prosit & hoc olim doctos meminisse nepotes.
 Dixit, & inuiti posuere ferocia sensim
 Corda Deo mulcente Noti: latebrisq; relictis,
 Quisque suas relegit, pronâ iam luce, ruinas.*

CAROLI MALAPERTII

è Societate I E S V

DE VENTIS

LIBER II.

Quo de Ventorum origine & pro-
 gressu disseritur.

HACTENVS insana furias stragemq; procella
 Horruimus pauidi: liceat nunc denique longo
 Soluere corda metu, rerumq; per abdita ductos
 Scrutari extremâ ventorum ab origine causas.
 Dicite Castalidum lectissimâ turba sororum,
 Quis furor in tantum tenues exsuscitet iras;
 Quid molli faciat duros in corpore motus.
 Dicite; fas vobis causas penetrare latentes,
 Calestes anima, misera nil lucis egentes:
 Nos dubij rerum, cecisq; ambagibus acti,
 Pratentamus iter, densisq; erramus in umbris.

Corpora quæ primùm stabili compage reuinxit
 Ponderibus distincta suis, magna hospita magnam
 Mens habitans molem, totos illapsa per artus

Vna eadem variis animat virtutibus orbem:
 Ac veluti (si parua licet componere magnis)
 Cum numerosa sonat docto sub pollice syrinx,
 A tergo famuli folles tolluntq; sub auras,
 Alternisq; premunt; immissus volutur aer
 Transtra per & forulos, spatiiq; elapsus iniquis,
 Disparibus vocem calamis animamq; ministrat.
 Sibilus a guttū garrit, tuba clangit acutum,
 Mollior immemores rapit area fistula sensus;
 Tardior incessus Diuū per tecta remugit
 Bombus, & admistā modulos gravitate minores
 Sustinet; adloquitur vocum concordia discors.
 Non aliter mundi varios Mens fusa per artus,
 Impigra diuersum, qua cuique est indita virtus,
 Urget opus: quantumq; usquam Natura creatrix
 Parauit, auxilio, & presenti numine firmat.
 Huic ne igitur tantos ventorum adscribere motus
 Et vires placeat, totum ut conuoluerē pontum
 Et spatia immensam possint diffusa per aethram?
 Ipsa quidem inter se multā vi praelia miscēt
 Corpora, seu calidis presso pede frigida pugnent,
 Seu discreta locis sine pondere habentia pondus,
 Motibus aduersis summa ima ruantq; ferantq;:
 At quoniam immenso tantum sese aquore pandit,
 Qui propior terris mundum circumfluit humor,
 Aeriq; sinus, quantum nec maxima possit
 Fundere se virtus, quam noxia corpora tardant;
 Corpora magna cient, campi q; liquentibus urgent,
 Aut DEVS, aut nullo concreta corpore mentes.
 Ni faciant, longo putrescere tanta necessum est
 Corpora sensa situ, visiumq; affundere viuis.
 Ergo leues agitantq; auras, & totā reuoluunt

Aequo-

Aequora, dissectaſq; vetant inoleſcere peſtes.
 Nam quid opus vanum toties damnare laborem,
 Et reſtui maris obſcuras tentare latebras?
 Quas male tot ſacris infelix cura Sophorum
 Perſequitur cauſſas, ſcis ipſe, & ſcire fateris,
 Non ſatis ancipites Natura euoluere curſus.
 Uſque adeone piget propius res viſere noſtras
 Caleſtes animos, calo ut lucentia ducant
 Sidera ſublimes, temnant mortalia? non hac
 Inſta dedit Rex idem hominum Diuinuſq; r: pertor.
 Quin potius (ſic vera canunt oracula) nobis
 Voluitur, & rerum ſeries immenſa laborat.
 Sic ſuperet quondam, quiſquis fuit ille Sophorum,
 Qui ſer Euripi reſtuo ſe merſit in alneo.
 Nunc quoque ſcitatur cauſſas ignarus; at ammis
 Itq; reditq; viam, & manes ſub gurgite verſat.
 Si tamen Oceani tam certa lege reſſus
 Haſtenus impertis varium & mutabile ſemper
 Luna regit, neque vim occultam terra ipſa retundis.
 Quanta poteſt, & quanta iacet, cum verterit orbem
 Veſper, & oppoſitis noctem quoque diuidet Indis;
 Cur non aura ſuos aſtus, ſua ſidra norit?
 Fas equidem & Zephyrus genus altu accerſere caloy.
 Nec fuerint patri indecores, ſeu Iuppiter illis,
 Seu Saturnus erit genitor, ſeu ſidere ab uno
 Ventoru n nequeunt diſcordia ſemina naſci.
 Ecquid enim potius? nec calo ardentia deſunt
 Lumina, nec quiſquam hac, ut ſint ſigmeſta, reſellat.
 An celeri potius rapitur vertigine Olympus,
 Inſtigatq; Notos, conuoluitq; athera ſecum?
 Ut teres intorta turbo dum fertur habenâ,
 Dant animos pueri, pendentq; in verbera circum,

lētibus ille ferox procursu concitat auras,
Et totidem implicitas secum contorquet in orbes.

Forſitan & ventum terra omniparētis alumnū
Crediderit quiſquā, & priſca eſt pro teſte vetuſtas;
Fama licet longis propē nunc abolemerit annis.
Namque ubi terrigenas immania corpora fratres
Ignibus Altitonans, & montibus inſuper altis
Obruit: antiquos necdum ſatiata dolores
Magna parens, luſuq; nouo iam ſaucia pectus,
Ne tamen hos Superi tantū iactate triumphos,
Sunt ſecunda mihi bellorum viſcera, dixit:
Monſtra dabo, fratresq; alios, quibus athere ab alto
Gorgoneam fruſtrā pratenderit agida Pallas;
Auſuros iſ ſumq; Iouem, tela inter & ignes
Fulmineos, liquido pauitante impellere calo.
Nec mora, qui cakis olim torpebat in antris,
In Zephyros vapor omnis abit; maternaq; primum
Circū clauſtra fremunt monſtra indignata tenēbras:
Aeternis trepidat concuſſus ſedibus orbis,
Succutiunt quoties imis fera terga cauernis.
Ipsa parens partu in tanto gembunda laborat,
Viſceribusq; Notos exſpirat ad athera ruptis
Iam validos, iam iamq; hyemes miſcere paratos.
Inde ferunt pigrumq; lacum graueolentis Auerni,
Aetnamq; Liparāque, & celſā mole Chimeras,
Totq; alibi nigrā patuiſſe voragine fauces:
Quas modo vel ſlammis incendere nubila cernas,
Aetheriis Stygios dum miſcent ignibus ignes;
Nunc ſonitu miſtam horrendo glomerare fauillam,
Turbinēque, & ſaxis calum pulſare reuulſis.

Vite Xa- Talia fama recens, nec noſtro antiquior auo,
uerij l. 2.
c. 14. Exhalafſe Erebo cinerem ſpiracula narrat,

Hic

Hic ubi non unum densâ caligine solem
 Pumicea nubes calum cripuere diemq;
 Maurorum ex oculis: Phœbum quoq; primus adorat
 Maurus ad Auroram, trās & Garamâtas & Indos,
 Gens effrana virûm; per lulum spicula vibrant
 In latus innocuum, nocituraq; toxica miscent:
 Nulli fas tutò sceleratam insistere terram.
 At meritas Superis pœnas, & digna scelesti
 Suppl. cia expendunt, quoties Acheronte sub imo
 Tartareos Pluto iubet expurgare caminos
 Tisiphonen, dirarumq; agmina tota sororum.
 Illa instant operi haud segnes, pallasq; reuincta
 Sanguineas, dextrâ horrendum posuere flagellum,
 Partitaq; locum, quâ se suspectus ad auras
 Faucibus exesis aperit, cinerem, cineremq;
 Sulphureum eiectant, torquentq; liquentia saxa:
 Intremis, & tantâ penitus vi Maurica tellus
 Ictibus assultat, refugitq; exterrita Thetys.
 Interea siccâ ningit calum omne pruina,
 Exaquatq; vias tectis, pecudumq; per agros
 Obruit & busto viuientia corpora condit.
 Parte aliâ antennis ventis intendit Iberus,
 Precipitatq; moras, remis adnixus & aurâ
 Hospitium infidum & pollutam linquere terram.
 Nec fugit ille satis; remos, & lintea pulvis
 Degrauat, inuisoq; gemit sub pondere puppis.
 Nempe alios olim caua robora fundat in usus
 Nauita, nec cineres immensa per aquora vector
 Iuerit extremi quasitum è finibus orbis.

Est ubi precipiti tellus abscessit hiatu
 Feta uterum, semperq; Noto secunda recenti:
 Non impunè feret, si fortè laceffere saxo

Ausus erit quisquam, pro saxo namque procellam
 Continuo renomat, typhumq; immanè frementem.
 Heu fuge quicumque es; nullum te servet asyllum.
 Quin ubi pacato siluerunt athere venti,
 Siluarumque comis campisq; patentibus aër
 Incubat ignavus, calo aquora tota quieto
 Dissiliunt, penitusq; vadis excita profundis.
 Vnda furens astu mistas eructat arenas.
 Nempe per occultos ima telluris hiatus
 Huc sese immittunt Zephyri, & dum cedere ad auras
 Cogit amor lucis, pontum versantq; ruuntq;.

His ergo è latebris forsitan caliq; marisq;
 Perflantur liquidi, quaquà patet area, tractus:
 Nam si immota locis non tantum mole suâ stans
 Aequoraq; & terra, quin subdita flamina late
 Aequoraque, & terras, sursum eluctantia vibrent;
 Quidni agitent totis per purum immissa quadrigis
 Sponte leues auras, nimiumq; volubile corpus?

Nec te praterream tacitū, aut tua dogmata Musas
 Magne Stagiritēs umquam celebrasse pudebit.
 Hoc erat alma mihi dudum quod vellicat aurem
 Melpomene: Porusne tibi tuis ille Magister
 Excidere ingrato Sophia qui maximus auctor
 Nuper erat? Parce o, dixi, mihi maximus ille,
 Musa, fuit nuper, sed erit mihi maximus olim.
 Nunc quoq; nō temerè est magni quod sensa Sophista
 Condita seruabam summā dicenda Camœnā.

Tempora qui rebus statuit metāsq; caducis.
 Phœbus, & ardenti collustrat lampado terras,
 Lumine frigus iners, & mundi decoquit humorem,
 Aetherium inspirans aurai simplicis ignem.
 Nec patulo saluos tantum bibit aquore fluctans;

Sed tennes subit in venas, & hiantia laxas
 Spiraamenta, leuis veniat quæ fumus ad auras,
 Humidus in grauidas glomeratur frigore nubes:
 At calido cursum qui semine siccior urget
 Ventus erit, medio cum frigus in athere contrà
 Agmina densabit, Zephyrumq; retundet anhelum,
 Cui sua spondebat iam calum & sidera virtus.
 Hoc cauet, atque aditus obiecto frigore prudens
 Iuppiter obuallat, superiq; impunè quieti,
 Supra hyemis Boreæq; minas, lenta otia ducunt.
 Emicat ille ardens iterumque iterumque, sed altos
 Acris hyems animos latè interfusa coercet.
 Ergo latus petit indignans, camposq; liquentes
 Turbat agens secum, quæ pronior impetus: ut cum
 Oppositos frustra in scopulos impegerit amnis,
 Spumea saxa sonant, suaq; in vestigia retrò
 Vorticibus redit, illisumq; reuoluitur agmen:
 Gurgite mox ruit obliquo, cacumq; per imas
 Quarit iter valles. Cursu non segnior illo
 Curuatis ventus spatiis supera alta pererrat:
 Orbe sed in tanto possit via recta videri.
 Ac velut exiguum nullo qui nomine fontem
 Pauper aqua riuus saxa inter garrula linquit,
 Hinc socias atque hinc paulatim conuocat undas:
 Fitq; deum de gente aliquis, seu turbidus Ister
 Seu Tybris pater, aut Rhodanus, Rhenusve bicornis.
 Vorticibusq; minax pontem ripasq; recusat,
 Quem facili auderes quondam transmittere saltem:
 Sic tenui primum ventus qui sibilat aurâ,
 Alludensq; alibi foliis innoxius ibat,
 Post etiam validis metuentus inhorruit ornis.

Si tamen augetur animis ut cursibus Austri.

Atque ubi iam nostrum dimorunt aëra, nostro
 Proximus, huic deinceps alter succedit, & alter
 Iam quis erit modus? an series aeterna mouetur,
 Atque alia ex aliis numquam reditura trahuntur
 Corpora in immensum? redeantne voluta per orbem
 Vna eadem, totas ventorum ut sibilus omnis
 Circumeat terras? num mundi extrema vacillant,
 Et spatii nutant his alternantia & illi?
 Ni vacuum calis propius conuexa putamus,
 Atque alibi mixtum, quo corpora pulsa subintrent.
 Hic mihi de nihilo quis credat? nascitur ingens
 Historia, & nulli vatum celebrata priorum:
 Aggrediartamen; & qui te male scrupulus angit,
 Eripiam paucis, si quid mea carmina possunt.
 Ante chaos ternamq; Hecaten, & quidquid ubiq; est,
 Extra anni solisq; vias iacet area, calo
 Altior & superis, nullus quam circulus ambit,
 Nullum habitat corpus: loca nocte silentia late
 Cimmeria obnubunt tenebra, tenueq; per umbras
 Et Nihil & Vacuum fuscis circumuolat alis.
 Hic, dum corporeis visum est excedere ab oris,
 Siderea puro spatiantur in aquore mentes,
 Et stadia & cursus signant; si credere dignum est.
 An potius vigilum sunt somnia vana Sophorum,
 Surgere dum gestit mens extra corpora, seq;
 Ipsa sibi pugnans, tenebroso in corpore versat,
 Aëraque, atque aliam fingit trans sidera noctem?
 Hic ego crediderim bellare duella Thraiones,
 Agminaq; & totas vento diffilare phalanges:
 Hic habitare animos, portâ quos missus eburnâ
 Somnus inops rerum, & mentis mala gaudia pascit;
 Aut quibus ad vinum insedit febris acta cerebrum,
 Cum

Æm simulacra vident miris malè compta figuris.
 His solitum in spatiis Phœbi conscendere currus,
 Æm soles geminos, cùm bis Cadmeia Pentheus
 Iœnia miratur; furisq; agitatus Orestes
 Nequidquam ultrices ferro diuerberat umbras.
 Ecquid enim in nihilo & vacuis discurrere campis
 Posse reat, nisi Nil ipsum? nam mobile nullum
 Aptius inuenias, nihili quando, aquor arandum est.
 Quisquis enim censes corpus per inane cieri,
 Fure age, quæ nihili partes? ubi sistere motum,
 Vnde venire iubes? cursus quicumque paretur,
 Carceribus, metis, spatio medio, atque supremo,
 Credo opus est: sed enim in totidem discescere campi
 Iugera qui poteris Nihilum, cui non fuit umquam
 Aut agri modus, aut census? quòve obsecro dices
 In Nihilo partem à primâ differre secundam?
 An re aliquâ? verùm nihili pars utraque nil est.
 An nihilo? ut possit primâ de parte negari,
 Quod nequeat de parte aliâ? na sic quoq; frustrâ es.
 Namque age, si primæ nonnulla negatio quadrat,
 Non tamen & reliquis; certè his, nolisve, velisve,
 Conueniet res ipsa, nequit quæ iure negari:
 Atque adeò nihilum esse aliquid te iudice fiet.
 Nec minùs ille animi est falsus, qui corpora fingit
 Corporibus disiuncta magis distare minùsve,
 Maiore ut vacuum, aut breuiore abcessit hiatu.
 Scilicet inter quæ nihil est, distare putabo;
 Et nihilum nihilo credam fas dicere maius.
 Hoc vetuit (ni mens multorum lana fuisset)
 Natura ille sagax Genius, quem audire magistrum
 Iure soles, imum nihili, nihiliq; supremum
 Cùm diuersa negat; quando interualla locorum,

Et spatia haud aliud censet, quàm corporis ipsam
Molem interiecti; vario ut sub nomine res sint

4. Ph. Vna, intervallum, spatium, distantia, corpus.

c. 15.

At tibi pro meritis superi plagose rependant

10. Gr. Grammaticæ, à doctis primus qui transfuga castris

digress.

hinc de

loco ad

4. Ph.

Comento longè digressus in avia longo es.

Plus totâ exerrans cali regione per umbras,

Per tenues Nihili tractus, & tristia regna.

Quisquam hodie vanum auctore per inane secutus,

Danata instaurat vigilatum hac somnia? quisquam

Internos fingitq; locos, clauoq; trabali

Partibus in nihili immotis firmare laborat?

Vos quibus à vero nondum hac in ludicra mens est

Versa retrò, vulgi quos nondum fascinat error,

Corporeis, moneo, tantum ne fidite spectris.

At geminas rerum pestes, Vacuumque, Nihilq;

Porticibus, totoq; Sophi proscribite ludo.

Hoc velit, & magno Natura optauerit emptum:

Odit enim vacuû alma parens cane peius & angui,

Eluditq; dolo monstrum, aut vim viribus exit,

Insidias si quando aut vim molitur apertam;

Et vetitis rerum tentat se immittere regnis.

Vidisti nitidum in marmor cum fortè lacunas

Verterit adstrictas Borea penetrabile frigus,

Ut solida absistant vasorum in fragmina crusta?

Quia si aditum flabris, & hiancia clauseris ora,

Quà ducunt animam folles, na brachia frustra

Intendis diuersa, sinusq; extendere certas;

Diffiliant prius, hostiles nempe optima bello

Natura insidias, vacuumq; irrumpere sensit.

Nec putat indignum, natorum corpora mater

Si laniet; tanti est informe auertere monstrum.

Nemo

Nemo igitur vacuos cali trans lucida fingat
 Tempora locos, mundi per quos nutantia ventus
 Moenia disiciat; mundum hac immota coercens,
 Nec vis ulla queat propellere sedibus orbem,
 Si nusquam sedet, & nusquam est quod tendere possit.
 Nemo iterum sapiens vacuum citra ardua credat
 Sidera, lucentemq; Hecaten, quod mota recedant
 Corpora; quin potius nusquam ut consistere pesti
 Exosa liceat, contra quam pondere vergant
 Aut sursum grauius, aut tendant leuiora deorsum.
 Inde putant, quorum melior sententia menti,
 Longius impelli qua vi proiecta feruntur.
 Ut cum excussa procul Balearis verberare funda
 Saxa inimica volant, liquefacti aut pondera plumbi.
 Nam teretem quisquis circum caput egit habenam,
 Aëra vicinum mouit, qui turbine facto
 Impulit ipse alium, atque alias hic incitat auras.
 Nec minus interea Natura sedulus ardor,
 A tergo spatium pulsi dum corporis implet,
 Longius extrudit, coepit quodcumque moueri.
 Ut nequeat sonipes cursu iam effusus anhelos
 Sistere continuo iussus; nam longius aura
 Inuitum impellunt, dum primas audit habenas:
 Non aliter quoque dia parens vim sufficit Austris,
 Corporibus dum pondè sequax fugientibus instat.
 Confertis acies veluti cum fertur in hostem
 Ordinibus, premitur pede pes, truditq; virum vir.
 Ac veluti placida per stagna immota paludis,
 Inclusus vapor ætherias cum surgit ad auras,
 (Seu pueri turbant iniectis aquora saxis)
 Scinditur, inq; sinus curuo sese agmine fundit
 Unda undam fugiens, alterniq; orbibus orbes;

Inscia miratur numeratq; volumina pubes:
 Mobilior sese plures sic aura per orbes
 Circinat vudanti similis, cum flamine ventus
 Impulerit tenui; & quoties nouus impetus ornos
 Verberat allapsu, perq; interualla remugit
 Africus, aërios possis tot dicere fluctus.
 Non tamen aut spatium ventus sine fine pererrat,
 Aut redit in sese, spiriſq; ingentibus ambit
 Solis utramque domum: gelido nam sæpè sub axe
 Hic Boreas furit, aut siccis perflamur ab Euris,
 Africa dum Zephyris pluuiog; madescit ab Austro.
 Utq; duo immensum permensi fluctibus Isthmum
 Oceani incurruunt; aut magno sulphureus Nar
 Miscet agens fluuio nomen periturus & undas,
 Seq; alio flauum mirabitur agmine Tybrim:
 Sic Boreas illic verso fit nomine Caurus,
 Degeneransq; loci in vitium, geniumq; superbi
 Victoris, tepidis pestem pulmonibus afflat.
 Fac tamen & nullos inter se motibus Austros
 Oppetere aduersis; fessi quandoque resident.
 Nempe etiam monstris dixit sua fata Deum Rex;
 Quiq; capit vires, vires quoque perdit eundo,
 Et tenuem exhalans vaneſcit ventus in athram.
 At dum feruet hyems, & plenas spiritus Euris
 Sufficit in buccas, illic se densior aër
 Cogit in angustum, quod compulsi impetus auras;
 Parte aliâ laxatq; sinus, laxosq; relictum
 Explicat in spatium. Natura prouidus auctor
 Has artes docuit, queis tenuia corpora cedunt
 Succeduntq; aliis, vacuumq; à finibus arcent.
 Hac mihi Musa tenus rara a solatia cladis,
 Hoc saltem, vires animumq; in carmina fecit.

Plura

*Plura velit, sed plura negat fas discere quemquam:
Namque, ait, ipse DEVS thesauris condit in imis,
Promittit & inde Notos; at quâ ratione, quibûsve
E rerum latebris, quarunt, quarentq; Sophista.*

CAROLI MALAPERTII

è Societate IESV

CHRISTVS

PATIENS.

ELEGIA I.

Cœna vltima.

MVSA quid huc properas lugubri in symmate?
frustrâ es:

Non facit ad luctus nania docta meos.

Huc lacryma, huc dēsi sine lege, sine ordine planctus:

Ad numerum tantus respuit ire dolor.

Formosi luctum Ionatha Iesseius Heros

Fatidica possit fallere voce lyra.

Ad numerum gemitus Solyma inter busta profundat:

Lamento Vates nobilis ille suo.

Compositis fac posse modis mortalia plangi

Funera, cū flendi de grēge turba sumus.

At numeros frustra, modulosaq; in morte requiris,

Qua caret exemplo, qua caret una modo.

Scilicet arguto cane carmine; flebile quando

Christus ab infami stipite pendet onus.

Ah!

Ah! melius Domini obtutu defixus, & harena,
 Liquerer aternis attenuandus aquis.
 Sanguineas aut mi lacrymas I E S V elice, toto
 Si tibi sanguineum corpore flumen iit.
 Tuq; adeo quicumque meos bibis, ingeme mixtis
 Quæstibus; hic agitur res tua, quisquis homo es.
 Non sola est Iudæa nocens; nos cadis iniqua
 Præbimus causam, præbuit illa manum.
 At tibi si tanti est mœstam quoque iungere lessum,
 I, patior, lacrymis præcine Musa meis.
 Præcine vel frustra: post raptum funere Christam,
 Iam minimum nostri est perdere verba mali.
 FESTA aderant, agni properatq; ferula tosti;
 Et qui lege volunt azyma crusta dies.
 Cura fuit patrios servari ex ordine ritus,
 Impleri & rebus symbola prisca novis.
 Discipuli Pascha præeunt pars iussa parando,
 Pars Domini cingunt ambitiosa latius.
 Ignoram veniẽre domum, data signa secuti,
 Et sibi non fratris accubuerẽ toris.
 Hic ubi tot ritus antiquatũra cruentos
 Vna tot antiquis victima maior erat.
 Mira canam; procul impuri, procul este prophani:
 Vera canam, veri vix habitura fidem.
 Magnus ubi præit tunc primum verba Sacerdos
 Mystica, mortali vix referenda sono:
 Panis abest viuos Christi conuersus in artus,
 Et qua nota putes pocula sanguis erant.
 Certa fides, fidei quam firmat idoneus auctor,
 Qua posuit rerum solvere iura potens.
 Nunc quoque conuiuas idem indivisus in omnes
 Didicur, orbiculo dissimulante Deum.

Didi-

Diditur, & totis tot per miracula sacris
 Aeternum ipse sui pignus amoris erit.
 Proditor interea sceleratus prodere pergit,
 Ipse palam certo proditus indicio;
 Dum ventura suis Christus fata ordine pandit,
 Et quo quodque ferant, quo fugiant ve modo.
 Praescius ergo mali cupidusque, nouissima Matri
 Verba facit; Solyma nam comes illa fuit.
 Artius extremis Nati complexibus harens,
 Vix tulit acceptum reddere Virgo vale.
 Si merui sperare, feram hunc ego Nate dolorem,
 Dixit, & in gemitus ultima verba cadunt.
 Immeritos sed ferre iuuet, quod ferre necessum est;
 Nam tibi nec merito mors venit illa tuo.
 Tu quod ferre iubes, animo da ferre volenti,
 Magne Pater; sequimur quod tua iussa vocant.
 Ergo vale: figit lacrymis humentia Nato.
 Oscula, maternis miscuit ille suas.
 Maeste animi, dixit, tunc illum hoc robore Mater
 Optima, vix ternis orba diebus eris.

ELEGIA II.

Oratio in Horto.

Nox erat, inq; vicem plenis tum cornibus ibat
 Cynthia fraternis amula luminibus.
 Surgitur, & tacito comitatus ab agmine Christus
 Scandit Olineti quae iuga nomen habent:
 Hortus ubi, à Solymis paulum iam colle reducto,
 Umbriferisq; frequens surgit oliua comis.
 Secessum hic lacrymis, & amica silentia nactus,
 Innocuas supplex tollit ad astra manus.
 Vt subièrè animo paenarum mille figura,

Sputa,

Sputa, flagella, alapa, vincula, spina, cruces;
 Ut scelerum facies spectra horrida circumspexit.
 Cunctaq; in insonitis crimina missa caput;
 Ingemuit tristi mentem formidine pressus:
 Si videas, scires indoluisse DEVM.
 Imbre fluunt oculi, reliquos it sudor in artus;
 Sed lacryma sanguis, sudor & ille fuit.
 Magne Pater, dixit, poterat tibi sanguinis haustum
 Esse satis, Nati si fuit ille tui.
 Ferre extrema iubes? hi sunt extrema dolores:
 Panè fugit tanti vita timore mali.
 Si tamen est sudasse parum, fundiq; cruorem
 Innocuum flagris vulneribusq; placet;
 Nulla mora est: etiam post funera, si quid in ima
 Pectore erit reliquum, cuspis adacta bibat.
 Audierat Pater, & Natum miseratus, ab alto
 Aligerum allabi proinus axe iubet;
 Solariq; agrum (quamquam non mollia ferret
 Iussa) & sanguineo tergere ab imbre genas.
 Christe quid è calo quaris solatia? vires
 Ut caderes fortis defuerantne DEO?
 Ah! video; ipse tibi solatia demis, ut altè
 Nostram hominum possis indoluisse vicem.

ELEGIA III.

Comprehensio.

SED quid pulsa pedum tremuit sub pondere tellus?
 Unde micant dubia tot mihi nocte faces?
 Fallor? an arma sonant inò fallimur, arma propinquas
 Quà Solyma tritum semita monstrat iter.
 Hostis habet muros? an turbant sacra Latini,
 Pascha nec antiquis ritibus ire sinunt?

Audio:

*Audito: sollicito submurmurat omnis IESVM
 Turba sono; Hic, aiunt, prada tenetur, adest.
 Audit & Christus, venientiaq; occupat ultro
 Agmina, iam certam certius adire necem.
 Quid ruitis ciucs? coram quem quaritis adsum
 Nil opus est aditus cingere, nulla fuga est.
 Dixerat; & verbo prostratum corruit agmen,
 Et toto latam tergore planxit humum.
 Fit sonitus, trepidant concusso vertice frondes,
 Disiecta q; faces, sparsaq; tela iacent.
 Acrius audaces surgunt sine viribus ira;
 Durius imbelles in sua terga ruunt.
 Persistunt tamen: eripuit furor, ira q; mentem;
 Sentit, & e iurat turba scelesti Deum.
 Addit & ipse animos Iudas, dux agminis ille est,
 Et Domino vel sic obuius ire tulit.
 Pro scelus! amplexus iungit, solita s q; Magistro
 Blanditias foedo perfidus ore facit.
 Hoc fuerat prada signum; simulata q; pacis
 Oscula, sunt tanta tessera perfidia.
 Ergo cohors toto in Christum furiata cucurrit
 Impete, tunc nullas denique passa moras.
 Mille simul tenuere manus, uni undique mille
 Certatim iniiciunt vincula, mille trahunt.
 Induit hic strictis nihil obluſtantia nodis
 Erachia, ceruicem funibus ille premit.
 Implicat ille comas laua, auersa s q; retorquet,
 Audaci mentum vellicat ille manu.
 Ac veluti ceruum cum terret odora canum vis,
 Insonuit cornu, consonat omne nemus:
 Ille modo pedibus campum transmittit apertum,
 Nunc dumeta celer per sinuosa volat!*

Vicinus

Vicinus legit obrortos canis impiger orbes,
 Quotq; praeit ceruus, tot subit ille vias:
 Donec hians saltu immisit se viuidus Umber,
 Finit & ardente n. dente tenace feram.
 Tum verò omne ruit vulgus, tenet auribus ille,
 Hic pedibus, guttur dentibus ille premit;
 Denique de toto vacua est pars corpore nulla,
 Totq; simul rictus vix fera tanta capit.
 Undique sic Christum prebunt aut prendere certant
 Harpyia: pretium vel tetigisse fuit.
 At vos aethera quin iungitis agmina Montes?
 Quid nimium lenta turba sedetis iners?
 Huc agite, & Regem vobis defendite raptum;
 Si decus est vestri, si caput ille chori.
 Nil agimus miseri; calo cessatur ab alto,
 Et socij captant, quæ via facta, fugam.
 Quò raperis Simon? ferrum quid inutile fringis?
 In cuneos Samson vix bene solus eat.
 It tamen, & toto sublatum surgit in ensen
 Robore, va capiti proxime Malchus tuo.
 Occideris: sed enim paulum dum vertice aberrat,
 Auriculam turpi vulnere dextra tulit.
 Nec satis: audebat medium moriturus in agmen,
 Cum Deus audentem condere tela iubet.
 Non iam tempus eget, Petre, defensoribus istis:
 Sternere cum possim voce, quid arma parat?
 Nunc quoniam magni sic sunt mandata Parentis,
 Qua me cumque manent tristia, ferre decet.
 Sic ait, & truncis aurem cervicibus aptat,
 Cerviciq; salus applicuisse fuit.
 Non tamen his possunt mitescere pectora monstris,
 Pectora Caucasii asperiora iugis.

Verbe-

*Verberibus tundunt, sed blandior ille redhostis;
 Adiiciunt diras, mitia verba DEVS.
 Impediunt vinclis, sed stricta ad cetera, stringi,
 Ne misero prosint, non potuere manus.
 Ite truces anima! mala gens! dux proditor ista
 Dignus erat turmâ, turmaq; d: gna duce.*

ELEGIA II II.

Deductio ad Caipham, & nocturnæ contumeliæ.

NOCTVRNO interea Scriba coiere Senatu,
 Et pressis iras dentibus exacuunt:
 Omnem auidi captare sonum, ceu peruigil auceps
 Sollicitâ ad teretes excubat aure plagas.
 Sapè nimis segnes cupidi dixere ministros,
 Sapè nimis longas increpuere moras.
 Pracipitant tamen hi celeres, raptantq; sequentem,
 Vincula si iustus passibus ire sinant.
 Quâ licet obsequitur Christus, gressuq; secundas,
 Seu trahit hinc miles, seu magis inde rapit.
 Iam Caipha resonant tota clamoribus ades,
 Pontifices plausu lætitiâq; fremunt.
 Vnius exitio, discordes cetera, fecit
 Impietas animis consiliiq; pares.
 Vox una est capiti inuiso præfigere Theta:
 Ducitur, & misero est caussa peracta reo.
 Constitorat medius; placido reuerentia vultu,
 Plurimus & roseo splenduit ore decor.
 Mille subornati iurant mendacia testes,
 Sed malè confutis non satis apta dolis.
 Audit, & immoto Christus satis ore refellit
 Crimina in auctores digna redire suos.
 Tum Caiphas; Vigiles aterni numinis aras

Testor,

Testor, ait, posthac sit tacuisse nefas.
 Tunc DEI soboles, magnum Patris incrementum,
 Quod populi nimium credula turba canunt?
 Annuerat: Scriba tunicis à pectore ruptis,
 Hinc scelus, exclamant, abripe, morte luat.
 Nec mora, funestâ surgit cum voce Senatus;
 Redditur & vinclis opprobriisq; DEVS.
 Quis mihi nunc memoret tot dira, ô Christe, tot istius,
 Quos tibi certatim turba proterua tulit?
 Cum reliquas longa tua per ludibria noctis,
 Falleret excubias triste satellitium:
 Cum teneras duro quateret tibi verbere malas
 Undique squammato flexilis are manus:
 Lumina velatum cum diuinare prophetam,
 Qua toto attigerit de grege dextra, iubent:
 Cum traheret mentum, vultus cum scurra verendos
 Inspueret, sputo spurcior ipse suo.
 Hei mihi! si tantos peperit tibi, Vita, dolores,
 Nostraq; sunt istius ausa pianda malis:
 Sunt tamen, heu! fateor: capitiq; infracta decore
 Verbera vulneribus sunt medicina meis.
 His mihi libertas vinclis, his gloria quondam
 (Non fuera tantis) quaritur opprobriis.

ELEGIA V.

Accusatio coram Pilato & Herode.

Vix croceum liquit Tichoni Aurora cubile;
 Iam viduis Scriba prosiliere toris.
 Pontifices qua sacra pios tam manè vocarent,
 Plebs stupeat; at templi nemo tenebat iter.
 Concilium magnis forsan de rebus habendum est:
 Scilicet in fontem perdere, cura granis.

Conse-

Confedere locis fraudum fecunda novarum
Pectora, conceptum frons habet ipsa scelus.
Pars velit unanimi damnatum voce, paternis
Legibus, & prompto tollere iudicio.
Plebs rapiet, monuit Caiphas; nam fama recepit,
Nostris hunc odiis, in meritumq; premi.
Innocuas praeferre manus, iustosq; videri,
Quid nocet? iniustos, esto, fac esse iuuet.
Pontius ergo opus est Prator, qui milite turbas
Arceat, & iudex suspicione vacet.
Quid metuum nostris ne stet sententia votis?
Iustitia his fieret testibus ipsa nocens.
Sapè vel inuitus Caiphas oracula fatur;
Iustitia his visa est testibus esse nocens.
Constitit ad Latium Christus, Scribaq; tribunal;
Norma tamen Latij non fuit ulla fori.
Stat reus hinc, illinc actorum incondita feruet
Turba, sacerdotum quod fuit in Solymis.
Crimina non constat plura, an conuitia iacent:
Hactamen inuidia constat, & illa iaci.
Senserat, & sortem Prator miseratus acerbam,
Aequior in fonti est tot per iniqua reo,
Dumq; moras neclit varias, subducere leto
Innocuum si quà forsitan arte queat:
Fortè aliquis, Patriam hic, inquit, Galilaeus omnem
Concitat, & turmas seditiosus agit.
Ergo hominem patrio Galileum sistite Regi,
Nec reus hic nostri est, culpa nec illa fori.
Sic ait, & solio Prator consurgit ab alto,
Totaq; ad Herodem pompa reflectit iter.
Iam foribus propior regni grauis amulus instat:
Rex caue; nam multo milite cinctus adest.

Hoc

Hoc Scriba facinus, hoc unum credite iurant,
Testati Superos, ingeminantq; scelus.
At Superi damnant, neque Rex periuria curat;
Fama prior demit, resq; probata fidem.
Bis populi Christum fuerant procul urbe secuti,
Immemoresq; domus, immemoresq; cibi:
Bis populos pauci, visu mirabile, panes
Implerant, Cererem multiplicante DEO.
Rex meminit, cupidusq; viri est, cupidusq; videndi.
Maius ut humanis viribus edat opus.
His super, & multa indigno sermone rogatus,
Alloquij nullam reddidit ore vicem.
Haret adhuc Prodretni nuper morientis imago,
Nec fuerat tanti perdere verba DEVM.
At mihi quicumque es, non indonatus abibis,
Rex ait, & cerebro munera digna feres.
Huc niueam properate togam, non sit satis illi
Hellebori quantum crescit in Anticyrâ.
Aptior hoc nemo fuerit regnator Amyclis,
Qui populos mutâ sub ditione regat.
Dixerat: inq; nouâ Christus dum veste refulsit,
Iudicio plausum regia tota dedit.
Regia, non Scriba, qui mortem & cuncta volebant
Dira; cachinnari non libet inuidia.
Nunc quid agant: nullum superest tentare tribunal,
Et superest secum quem periisse velint.
Ire sinant? pudet incepto desistere victos;
Quemq; semel vicit, non capit ira modum.
Vndique dum turba crescunt, audacia creuit;
Ad Latium rursus vox fuit ire Ducem.
Si leges, si iura negant; quod iura negabunt,
Quod leges, furia seditioq; ferent.

ELEGIA VI.

Accusatio altera apud Pilatum, & flagellatio.

QUAE rapitur Christus, clamorque horrorque
praebant;
Pontius audierat, profiliitq; domo.
Vix bene constiterant, resonat clamoribus aether:
Mitte neci, meruit, vel meruisse puta.
Si meruit, proferte scelus; meruisse putabo:
Hactenus in nullo est crimine, Prator ait:
Miserum Herodi, donatum veste remisit;
Non est conueniens fontibus ille color.
Quem tota noxius Solyma, clamantq; nocentem,
Turba refert, merito non erit ille reus?
At gemino tantum teste, hac si cura remordet,
Debuerat prae dem vile perisse caput.
Tum vero magis atque magis crebrescere murmur;
Arma etiam verbis asperiora parant:
Cum timidus Iudex, Cedendum est ergo furori,
Dixit, ubi victis legibus arma vigent.
I miles, lacera hunc totos immaniter artus,
Turba aliter flecti seditiosa nequit.
Ocyus Ausonii properant ad iussa manipuli:
Heu quot Roma tibi sunt modo carnifices?
Longa mora est Latias virgis spoliare secures.
Vix aliquot lector instruit inde manus.
Expediunt rigidis horrentia cingula bullis,
Dura quibus munit fibula utrimque caput.
Marmor erat medium, cui fornix undaeque circum
Incubat, & toto est pondere nixa domus:
Hic posita Christum constringit veste satellites;
Errat virgineo plurimus ore pudor.

*Phœbe vides? pergis sceleratam extendere lucem,
Anne Thyestæ præcipitare viâ?*

*Quin Domini obnubis properat à nocte pudorem?
Incipies serò scilicet esse pius.*

*At DEVS in pœnas sibi vendicat hætenus illum,
Qui meruit tenebris tetrrior esse, diem.*

*Vix stetit affixus saxo, cum fusus ab omni
Parte ferus miles verbera mille ferunt.*

*Eia agiles socij (sic turba proteruit) Apella
Quàm volupe est tergum dilacerare canis!*

*Pro se quisque manum probat, ingente sc̃q̃ lácertos,
Vulnus & intacto destinat antè loco.*

*Scorpius hic radiis corpus discerpit acutis,
Hinc teneram mordax fibula & inde cutem.*

*Hic nervi, hic funis grauiori tunditur ictu,
Vapulat hinc virgâ, vapulat inde flagro.*

*Nec mora, nec requies: fesso subit alter & alter,
Quando suam quiuis gestit obire vicem.*

*Non tam densa pluit concussâ ex ilice glandis,
Aspera quam primo frigore lasit hyems.*

*Non ita tecta sonant, largo cum Iuppiter imbri
Frigore concretas eiacularur aquas.*

*Verberibus locus antè deest, quàm verbera, & uni
Omnia nunc latè vulnera vulnus hiant.*

*O dolor! ô pietas! inter tot acerba, tot ictus;
Qua tenuère DEVM vincula, strinxit amor.*

*Constitit immotus, nisi quantum pondere victum
Concuterent validâ verbera missa manu.*

*Nec gemitus misit, nisi queis tot crimina planxit:
Si decuit, decuit sic mala ferre DEVM.*

ELEGIA VII.

Coronatio, & condemnatio.

BARBARVS en miles (fas sit dixisse Quirites
 Haëtenus, hoc facta est barbara turba die)
 Regalem instituit noua per ludibria pompam;
 Poëna tamen Christo seria ludus erit.
 Dant manibus sceptrum, sceptrum fuit illud arüdo,
 Quaritur & regi purpura digna nouo.
 Impie nil opus est peregrino murice miles,
 Ipse suo rex est sanguine purpureus.
 Reïde togam, lictor, quocumque illusa colore est,
 Purpuream tactu fecerit ille suo.
 Quod deerat scena, capitiq; insigne decorum,
 Sensibus è rigidis texta corona dedit.
 Prò dolor! impactis penetrantur tempora spinis,
 Oraq; sanguineo perpluit imbre caput.
 Iudicis ad solium miserando hoc schemate Christus
 Sistitur. heu! lacrymas saxa vel ipsa darent:
 At populi magis atque magis furor impius ardet,
 Fige cruci, inclamant, abripe, fige cruci.
 Excute, relligio si qua te tangit; amicus
 Non aliter magni Caesaris esse potes.
 Hic si qua est, plectat nostros ea culpa nepotes:
 Sit scelus hoc nostrum, tu modò fige cruci.
 Perfida gens! odia exercet constantia magno,
 Perdere cui tanti est, ut periisse velit.
 Et perdes pariter, pariter scelerata peribis:
 Qua temerè effundis, pondus & omen habent.
 Casare nunc iactas te principe, Casare quondam
 Vindice, commissum debita poëna manet.
 Haëtenus in fontem morti demittere Prator

Non tulit, & iudex panè patronus erat.
 Caesaris audito seu nomine, territus hæsiti,
 Ut Iouis ætherio tactus ab igne solet.
 Hoc uno potuit percelli fulmine victus;
 Pro tonitru nomen, pro Ioue Caesar erat.
 Intonuit quoties, toties incerta Pilato
 Mens labat, & vno est denique victa metu.
 Perq̃ scelus quod nulla satis deuouerit atas,
 Innocuum damnat crimine, morte DEVM.
 Stultus, qui toto scelus indelebile ponto,
 Eluere affusâ posse putauit aquâ.

ELEGIA VIII.

Crucifixio.

ABLVERAT Prætor mansura piacula, Regem
 Exiit Christus, induiturq̃ reum.
 Crux petitur clauiq̃, noua noua fercula scena:
 Claudenda hic tragico sæua theatra modo.
 Fœuet opus, scelerei plebs officiosa ministrat,
 Instant Pontifices; omnis acerba mora est.
 Manè fuit pridem, pridem ieiunia solui
 Suadet acuta fames, suadet adulta dies:
 Intima sed magis exstimulat præcordia liuor,
 Mensa nec hoc uiuo, uita nec ipsa placet.
 Crudam humeris molem fabricato è robore raptim
 Imponunt, oneri nec minus ille subit,
 Hauserat exiguum tortor cum sanguine robur,
 Hauserat, & longis nox vigilata malis:
 It tamen: at uicta medio in conamine vires,
 Et genua immanni pondere pressa labant.
 Rusticus hac Simon fortè aduentabat in urbem,
 Prisca Cyrenæum fama fuisse refert.

Obuius

Obuius arreptum miles, nolite, velite,
Imposita cogit subdere colla trahi.
Damnata iter frustra longi sub pondere trunci,
Nam male damnatam vis fuit ire viam.
Sole sub occiduo Solyma mons. despicit arces,
Molliter assurgens, Golgotha nomen habet:
Huc iter est; illic posita super arbore Simon
Sederat, & Christus iam iuga summa tenet.
Procubuit inssus, laceratq; è corpore raptâ
Veste, super duro stipite membra locat.
Iminet & miles, & prada licetor inempta,
Cum vestis nullâ sutilis esset acu.
Ergo ubi partiri dissutam in frustra nequibant,
De spolio & tenui est alea sumpta togâ.
Mox manibus clauos figunt pedibusq; trabales,
Et valido plantas verberare transadigunt.
Incuitur quoties repetito malleus ictu,
Intima bis geminus permeat ossa dolor.
Huccine mortalis progressa audacia, & istos
Ausâ forare pedes, ausâ forare manus!
Hâsne manus, qua tot per monstra agrisq; salutem,
Et iam defletis restituere diem!
Christe, cui tantum de te licuisset inulto,
In te nî nostri plus potuisset amor?
Huc ades ô quisquis pendentem è stipite cernis,
Subq; tuâ agnoscis carne latere DEVM:
Suspice crudeli redimitum tempora seroto,
Oraq; ab hesternâ liuida sauitiâ;
Casariam mentumq; atro sordentia tabo,
Deiecta sq; genas, exanimēq; oculos;
Viscera per laceras iam panē fluentia costas,
Sparsaq; mille aliis vulnera mille locis.

His tibi vaticinans, misto inter gaudia luctu,
 Fatidico Isaias praescius ore canit,
 Hausturum optatam de fontibus esse salutem,
 Quicquid fluent manibus, quicquid fluent pedibus.
 At scelerum elutus sanie, tetrumque cruorem,
 Parce noua impuras labis habere manus.
 Parce animi infelix, tantoque ingratus amori,
 Intentare iterum dira necemque DEO.
 Nos potius, nos Christe, precor, rape in omnia tecum
 Pollicitus; iam te sustulit arbor humo.

ELEGIA IX.

Mors.

INTEREA totis fundunt sese agmina portis,
 Is puer, ite cupido femina mista viro.
 Visendi studium est, animus non omnibus idem:
 Hic probat, at tantis ingemit ille malis.
 Mœsta etiam Mater, fido comitata Ioanne,
 Adfuit, in lacrymas officiosa suas.
 Nec timuit turbas Virgo perrumpere; Nati est
 Victus amore pudor, et ictus amore dolor.
 Filius, ô luctum! trabe iam pendebat ab altâ,
 Saucia cum Mater constitit ante pedes.
 Qua tibi tum facies Virgo? num plangere pectus,
 Num fuit in castas impetus ire genas?
 An laceris vlulasse comis, an fortè coortis
 Exanimem tenebris diriguisset putem?
 Sic Tobiam genitrix, sic anuens flebat ademptum
 Herodis rabie mater inulta suum.
 At fidens animi Virgo, quos praescia dudum
 Prædidicit luctus, ferre animosa parat;
 Et quamquam immenso pectus confixa dolore est,

Stat

Stat tamen, exiguo paucula quæsta sono.
 Heu qualem aspicio! quantum es mutatus ab illo,
 Qui gremio fueras sarcina grata meo!
 Qui talem adspiciat, visum prius esse negabit;
 Vix liquido mater dixerit esse suum.
 Te tamen esse meum, densis frons horrida spinis,
 Fossa manus, flagris membra cruenta docent.
 Hoc quoque quod natum vix possum agnoscere mater.
 Ah! nimis ex vero te docet esse meum.
 Hic color, hac vultus superant simulacra decori;
 Non tamen hac matri dissimulanda tue.
 Agnosco natum; tu mœstam agnosce parentem:
 Ne tibi sim mater, quod mihi crimen obest?
 Quis malus invidit lacrymis tua vulnera nostris?
 Frigida quis nostro membra fouenda sinu?
 Non ego, ne saui peragant mandata ministri,
 Impedio, iungi si quid ad ista potest.
 Nec tibi qua Genitor prefixis fata revellō;
 Vnum oro, matrem detur ut esse piam.
 Plura locutura vocem dolor intercludit:
 Sed dolor & gemitus plus quoque vocis habent.
 Frigida vix calo demittens lumina Christus,
 Vidit, & O carum, dixit, uterque caput,
 Vivite concordēs; tu pro me filius, & tu
 Discipulo posthac pro genitrice meo.
 Hac tantum effatus: sitienti lingua palato
 Longius officium voxq; caduca negat.
 Quantum erat, o feritas, morienti parcere? quantum
 Vel gelido extremam fonte levare sitim?
 Si benè quid pietas mediâ iam in morte meretur,
 Mecum audi, & pietas discite quid ista velit.
 Non ille Ausonios, non Scribas deuonet hostes,

Omnibus impunè hanc supplicat esse necem.
 Parce Pater, dixit, nullumq; hoc crimine damna;
 Plus habet erroris culpa, minus sceleris.
 Fellea, prò miserum ! poscenti pocula prabens
 Longo crudeles nunc quoque de calama.
 Quæ DEVS vt summis libauit toxica labris,
 Fata suum finem iam mea, dixit, habent.
 Dixit, & exclamans (quid singultantia rumpis
 Verba dolor, singdum paucula, iam taceo)
 Dixit, & exclamās (iam iam hoc caput obrue luctu;
 Dic tamen hoc unum, dic dolor) emoritur.

CARO.

CAROLI MALAPERTII
 è Societate IESV
 MISCELLANEORVM
 LIBER VNVS.

AD LVDOVICVM XII.
 GALLIARVM ET NAVARRAE
 REGEM

Dum liberam regni administrationem
 per ætatem suscepisset.

Qvis me beavit nuntius ultimum
 Tardi Bootæ sub Ioue frigido,
 Longiq; vim morbi obstinatum
 Dissolvens mihi me redonat;
 Iam Ludovicum Regibus additum
 Moliri habenas nobilis imperi,
 Togaq; donatum virili
 Impavidis dare iura Gallis?
 O dedicandum postibus his diem!
 Cressa, o Sodales, non careat nota,
 Quotcumque IESV militatis
 Dulce Sodalitium professi.
 Ille & piorum se memorat genus
 Atusque sceptris Francigenum ultimis,
 Cognominatq; Ludouici
 Indigetis meminit nepotem.

Ille & paternis nos studiis bonus,
 Et si quid istis arctius est, sonet;
 Docta, quæ complexus sorores,
 A tenero ingeniosus ungui est.
 Calumniatrix Hæresis abstine
 Mendaciorum, qua profugos solo
 Gallos paterno Iesuitas
 Sarmatia populis canebas.
 Audi tuorum quod doleat gregi,
 Audi inuidendum, & rumpere: Vivimus,
 Vivunt, valentque Iesuita,
 Gallia quos amat, atque amabit.
 Quos Flexiani Gymnasij arbitros
 Deunxit arrâ non violabili
 Henricus aternis receptus
 • Sedibus, in quæ sui renascens
 Vultu Loysi. Talis in arduum
 Et Galliarum crevit in Herculem,
 Vinci insolentem: sic decoros
 Ille oculos tulit, ille gressus.
 Tali fuisse Francia scit statu
 Dulci in iuventutæ: Borbonij sciunt,
 Quos esse Musarum sacratos
 Munificus voluit penates.
 In te parentem cernere visidum,
 Quantum, ô Loysi, Flexia gestiit,
 Spectare cum cunas auorum
 Egit amor pietasque nuper?
 Cum pubis isthic agmina Gallica
 Distincta in omnes Pieridum choros,
 Et voca certatim, & sonoros
 Quaque tibi cecinere plausus:

Cum

Cum Ludovicum reddere millies
 Docta est iocosâ vocis imagine,
 Cum tota Musarum politis
 Visa loquax domus esse chartis.

O Liliŏrum Borbonium decus,
 Quis sensus alto pectore tum fuit,
 Cum patriam, & primos videres
 Magnanimi genitoris ortus?
 Has ille in auras vagiit editus
 (Sitantus umquam vagiit Hercules)
 Primoq; matrem nosse risu,
 Et roseis didicit labellis.

Hoc ecce, Princeps, quod terimus solum,
 Plantam labantem, & pondus amabile
 Firmabat ultro, dum cadenti
 Triste suo timet esse Regi.

Hic quâ implicatis ilicibus nemus
 Ipsas tegebat cum latebris feras,
 Casses tetendit ille primum,
 Insidiâsque, animosus infans.
 At tu, Loyŏ, quem studia hac iuvant,
 Ardorq; dulcis; parce fugacibus

Obstare cervis, neu laceŏsas
 Vulnificum, horribiliq; malâ
 Suem timendum. fulminis hoc iacet
 Adonis ictu; nec semel ultimo

Defunctus Henricus periclo,
 Dum violens tulit ire contrâ.
 Materna prudens consilia indoli
 Misce paterna, dum melior calet
 Sanguis; neque indulge ruenti
 Feruidior nimium inuenta.

*Vos, ô fauentes, vos Superi pretor,
Seruate regni delictum diu,*

Gentemq; sospitare in uno

Non fuerit graue Ludouico.

Vestris vigentem praesidiis date

Casus per omnes; siue togâ inclytum,

Et rura ditantem voletis,

Sive sago per acuta belli.

R. P. IOANNI A VINEA SOC. IESV
sub Indicam professionem Sacris
primùm operanti.

ERGORATUM sedet hoc animo, immotumq; se-
debit,

Linquere bis patriam, bis quidquid dulce tuorū est?

Certus es? & mœstos prima inter sacra valere

Extremum, aeternumq; iubes? satis esset amicis

Tunc periisse semel, quando iure ipse tuorum

Amissum ex oculis aliena in iura dedisti.

Quid modo non patria, sed mundi transfuga totum

Vis mutare diem, caelumq; & nota perosus

Astra, nouas Arctos peregrinaq; sidera queris?

Non placet, obliquis Phoebus cum respicit hircus,

Nempe alibi quarenda plaga est, cui cardine summo

Stet librata dies, Titan ubi pendulus instans

Verticibus, totas absumat corporis umbras.

Quò rapis incautum dolor in probe mēne profano

Sperabas hunc posse diem corrumpere luctu,

Gentis honos nostra primis cum sistitur aris?

Omnia cum latis subsultant plausibus, omnes

Ignoti notiq; noua bona carmina Mystra

Concipiunt, festisq; onerant altaria donis,

Squali-

Squallidus vnus eam, diuinoſq; inter honores
 Trifſtor occurram facies, atque omina turbem?
 Non hoc tempus eget luctu: muliebre recuſat
 Officiũ, lacrymãſque, malis ſponte obuia virtus,
 Deuotumq; Deo caput, exantlare paratum
 Qua fors cumque feret, ſeu pulchra occũbere morti,
 Flere nefas. Verſo potiũs quin carmine felix
 Da Muſa auſpiciũ; quãq; inconſulta coẽgit
 Fundere verba dolor, voto meliore retracta.
 Vos Superi, vos eſte boni tam fortibus auſis:
 Tuq; aded, quò pridem animi te maſcula virtus,
 Quò penitis ardens fibris calor entheus urget,
 Perge Deo monſtrante viam; quocumque vocabit,
 Tutus adi, certuſq; incerta pericula luſtra.
 Eſt tuus, eſt animus lucis contemptor, honeſtam
 Qui fuſo benè credat e mi vel ſanguine mortem.
 Maſte animi virtute iſtã, pete deuia mundi,
 Extremos hominum lapones, nimiumq; timendos.
 Hoſpitibus Chinas, populorum & quidquid ad In-
 dum
 Orbis deuexo terrarum margine celat.
 Exilium forti nullum eſt: quemcumque polorum
 Aſpicias, a quo diſtabit limite calum.
 Vade age, tot denſã populos in nocte iacentes,
 Pradam Erebo certam, Chriſto da vindice lucem
 Aſpicere optatam, caliſq; in parte reponi.
 Hanc ſpem ferre tui mater, hac poſſit aniles
 Solari curas, capitiſq; pericula cari;
 Poſtq; aliquot ſegetes, tam longi radia curſus,
 Annalesq; inuēt veſtrorum audire laborum.

Reuerendo Patri ANTONIO LAUBEGIO.

FELICES nimis & nimis beati
Belga, quos patria tumultuantis
Vix fracto feruunt sono ruina.
Nos iuncta attoniti fragore stragis,
Tantum non tegimur calente busto.
Felices iterum, & nimis beati
Belga, quæis patrio procul penate
Rerum est prima salus & una Christus.
Nobis hinc patriâ, inde blandiente
Cognato grege, vix sit ut nihil mens
Terrena hinc capiat, vel inde facit.
Te verò ter & amplius beatum,
Pars Laubegi anima secunda nostra!
Dignum ô magnanimum ducem colonis!
Dignos magnanimo duce & colonos!
Qui tecum aut Eboræ modo, aut Coimbra
Docto in puluere seriis duellis
Proludunt agiles, teruntq; ferrum,
Quo quondam stygios tenebriones
Collato pede cominus fatigent,
Et truncos faciant Deos minutal:
Totâ ut barbarie hostibus subactis,
Victricis statuunt crucis trophæum.
Torpentes agite excitate Belgas,
Ignauos agite increpate Belgas:
At quos non pigeat sequi vocatos
Aptis sarcinulis, & expeditis,
Venturos agite aduocate Belgas.
Nunc quidem: at validâ manu rudentes
Si sumat positis Batauuæ armis,

Successu.

*Successuq; aliàs secundiore,
Insuetum per iter, pigrum Boota
Assuescat ratibus subire plaustrum;
Non est quòd solitum Tagus celeuma,
Aut Batis canat, ultimosq; Belgas
Ad cursum vocet Indicum; praibunt.*

De Septentrionali Hollandorum nauigatione.
Loquitur reuersus nauta.

*Oedipus huc aliquis, qui nostra anigmata soluat:
Nil mihi cum Dauo, nil mihi cum Batauo.
Fallitur, hinc quisquis mercatum exisse putabat;
Mercatum, fateor, mens tamen ire fuit.
More nouo velis venatum & nauibus ibam,
Candida ubi summo cursitat Vr̃sa mari;
Cum furit Aeoliâ Boreas insanus ab Arcto,
Aequor ubi placido marmore sternit aquas.
Vidimus & Scyllam, & solidas sine rupe Charibdes,
Nauta ubi non Scyllam, non timet illa canes.
Denique (quis credat?) ponto quia naufragus illo
Non potui fieri, naufragus huc redeo.*

Proinsulso Anagrammatismo

FRANCISCVS COSTERVVS IESVITA.

CERTO TV ES ASINVS AFRICVS; SIC.

Auctori reponitur

LVCAS OSIANDER PRAEDICANTIVS.

NIL TV ASINE CARPES, I AD CARDVOS.

*Ceruice tortâ. mille carnifex modis
Fingis, refingis cereum nomen mihi,
Asinumq; miro grammatum textu facis.
Numquam futurum ni tiuum SIC adsuas;*

Sic

SIC inficetum ! SIC inurbanum ! quasi
 Suam tibi addat uxor in cristas colum.
 Vis me Africano genere prognatum ; papa !
 Longè id petatum est, omniumq; ingratis :
 Nam quis Asinorum Punicum celebrat genus ?
 Vnicum Atuleius Afer Africum canit
 Aureus Asellum ; sobole sed nullâ ferunt
 Vsqum beatum. Iuppiter, factum malè.
 Tibi verò stemma sanguine Arcadico inclytum,
 Ante Gigantum pralia, & luna globum
 Calo micantem : genere mortali altior,
 Stirpe inuidendâ tangis antiquum chaos.
 Nisi fallor, ha sit nomen hinc Gracum tibi,
 Fertile elementis, qua tuam gentem arguant ;
 Sive tu Osiander, sive Onander diceris.
 Hoc tute genere macule sis, per me licet :
 Sed te impudenter ut sacris sic ingeras
 Animal profanum, ruminare nescium,
 Nec ungue fisso, moneo, per me non licet ;
 Nec lege liceat. Abstine ergo, si sapi,
 Dentem ungulamq; scriptionibus sacris :
 Nam licet hianti supè rictu prensites,
 Nil asine carpes, ad tuos i carduos,
 Aut fuste referes dedolatus hinc pedem.

Eidem.

Sacri incommoda, pessimi Ministri,
 Sic vobis licet esse feriatu,
 Ut bonas malè collocetis horas
 Torquendis miserè modos per omnes
 Vocum litterulis ; parùmne rerum est
 Pascendo in grege, pusionibúsq;

Quos ministerio fidelis uxor
 Tam certò parit ad diem quotannis,
 Quàm certò tepidi comes Fauoni.
 Plorans semper Itym cruenta Progne,
 Et Ciconia uere nidulatum
 Ad nota reuolant domus cacumen?
 Oke pergite serio Ministri
 Has nugas agere, atque grammatisimos,
 Nullà parte eritis minùs nocentes,
 Nec tu desino magne Litterator
 Conturbare meum usque & usque nomen,
 Dum turbent tibi littera cerebrum.
 Anagramma quidem coactus unum
 Rescripsi tibi, sed tibi illud unum
 Pradico fore: nam nisi pigeret,
 Esses hac hodie arte Iesuita;
 Quod nolles, scio, quodq; nollet uxor.
 Securos tamen illius pericli
 Vxorem uolo uinere, & maritum.
 Nolo tam malè feriatus esse,
 Ut totos libeat dies minutis
 Nugis perdere, & inquinare chartas.
 Nugis, Di, nimium laboriosis.

Bellicum facinus.

Audierat procul arma, bonà de gente Batauns,
 Gestit in hostiles feruidus ire globos.
 At lateri patrium mater dum subligat ensen,
 Hac, inquit, referas, nate, fac arma domum.
 Vix propior steterat pugna, vestigia pressit
 (Mille micant enses, vulnera mille ferunt)
 Nam quid, ait, ludi est? oculis non parcitur ipsis:

Certe

Certè oculis ludus non placet ille meis.
 Fortè tamen iacuit truncum sine nomine corpus ;
 Irruit : Hispanum nam cutis esse docet.
 Saut atrox, & quà cadendo, quà laniando,
 Absceuit miles strenuus ense femur.
 Facturusq; fidem, magni argumenta duelli,
 Et femur & ferrum sanguinolenta gerit.
 Inde memor moniti, nam pugna cruenta peracta est.
 Arma celer properat salua referre domum.
 Hoc ait Hispanum militani verberare, mater,
 Maternosq; femur proiicit ante pedes.
 Horret anus : Sed enim potius caput ense tulisses
 Nate, refert ; olim hic fortè redibit eques.
 Non faciet certè, ô mater ; sed poscis iniquum,
 Vnde caput velles tollere ? non habuit.

In Calumniatorem.

Ridere amici vultis ? ecce fabellam.
 Scotus Lonani nuper excucullatus,
 Nimumq; mollis Ordinis sacri tyro,
 In sacra demens pessimos facit versus.
 Scotus, ille iamiam qui pedem extulit ludo,
 Aurem magistris vellit, has agit grates.
 Ille ille, nostro transfuga laris incerti
 Tecto receptus, qui domesticum in panem
 Toties caninos strinxit impiger dentes,
 Nostrum canino dente lancinat nomen,
 Dentire cum vix cœperit poëta ster.
 Censete, amici, num bonum fiet factum,
 Aures ut altum promicent cucullato,
 Tergum ut superbo pruriat magistello,
 Dentesq; longè dentiant poëta stro.

Ad Iconculam VIRGINIS ANNUNTIATAE.

*Matris ut insonuit nomen, partusq; futuri,
 Erubuit totis Virgo marita genus.
 Nec mirum hac si labra tenet, si fixus ocellos,
 Non alio sedit dignius ore pudor.*

Ad SENATVM ATREBATENSEM,
dum flumini alueum conderet.

*Sublimes potuit transmittere Roma per arcus,
 Virgo tuos latices, Martia Nympha tuos:
 Vndaq; diuerso sub sidere nata, rogata
 Delicias genti fornice lapsa tulit.
 At fuerit quondam fontes duxisse Quiritum,
 Attrebatum est totos condere nunc fluuios.*

Iephte ex voto inconsulto filiam immolans.

*Quod memorat cacus de rege Poëta Pelasgo,
 Heu utinam de me sola theatra ferant!
 Sed nimium veris gesta est mihi fabula rebus,
 Dum cecidit nostrâ filia cesa manu.
 Non satis ut constet, pius, an sceleratus Iëphthes
 Vota recusanti soluerit ista Deo.
 Serius infelix moneo, aeternumq; monebo:
 Irrita vota facit, quisquis iniqua facit.*

Titus Manlius filium plectens.

*Filius à pugnâ spoliis veniebat onustus,
 Faustaq; non iussâ sumpserat arma manu;
 Vltiores patria sensit me iud: ce fasces:
 Nempe simul potuit victor, & esse nocens.
 Non pater occidi: nam quisquis iudicis aequi
 Personam induerit, exiit ille patris.*

C. Iunius Brutus.

Ipse ego subieci Natorum colla securi,
 Vicumque hoc olim postera turba ferat.
 Crederet imperio quisquam mouisse superbos,
 Quando superbiret sanguis in Vrbe meus?
 Quin potius collapsa domus me lugeat orbem,
 Dum tibi me possis dicere Roma patrem.

In calculum quo excruciatuſ amicus interierat.
 Si niger est, meritâ damnat qui morte nocentem;
 Qui iustum interimis, calculo, quàm niger es!

Eiusdem calculi Metamorphoses.
 Parodia ad Catulli Phaselum.

Lapillus ille qui tibi manum asperat,
 Ait fuisse casus Baranicus:
 Neque belluonis ullius sitim impigri
 Nequisse pronocare, siue res foret
 Mero gerenda Gallico, aut Iberico.
 Et hoc negat patentiſ Amſterodami
 Forum negare: Cycladas Zelandicas,
 Britanniam ultimam, horridosq; Vestfalos,
 Brabantiamque, Frisonumque pascua;
 Vbi iste, post lapillus, antea fuit
 Opima vacca: namque Frisonum in solo
 Boante sæpè perculit sono nemus.
 Groninga pinguis, Amasiq; lymphida,
 Tibi hæc fuisse; & esse cognitissima,
 Ait lapillus; ultimâ ex origine
 Tuo fatetur ambulasse margine,
 Tuo imbuisse plantulas in aquore:
 Et inde multa tot per improbas manus

Repleſſe

Repleſſe lacte, lacte ſiue caſeo.
Opus fuiſſet, aut utrumque ſedula
Simul colona miſſitare in forum.
Nec ulla vota mundinalibus Diis
Sibi eſſe facta, cum veniret à bone
Bataunica, has aduſque iam ſilex manus.
Sed hac priùs fuere; nunc inutuli.
Senet quiete, ſeq; conſecrat tibi
Megara Erinnys, & Megara Erinnys.

Reuerendo Patri ELEVThERIO PONTANO
ante exſtructum Atrebatum templum
Societatis IEſv.

Ergo domi neſcis nullum mors eſſe ſepulchrum?
Funera quid pergis iungere ſuneribus?
Quidquid agas, violare Senem caue; nam ſua non
vult,
Religioſus homo eſt, oſſa cubare foris.

Ad SENATVM ATREBATENSEM
dum Scholas extrueret.

Hic ubi iam propior vertex ſe nubibus inſert,
Horridus incultis vepribus hortus erat.
At Sompes, ubi maius opus prarupta minantur,
Sæpe malè effuſo tutus ab imbre fuit.
Quàm noua nunc facies? ſunt digna palatia Muſis,
Commoda que pecori vix fuerant ſtabula.

Ad vrbiſiſignia Scholarum foribus præfixa.
Leo ſcutum Arthefiæ collo geſtat.

Hic rudis ingenuus mens emolleſcit in artes;
Quem decet, hic capiant effera corda modum.

Quoq;

*Quoq; minus dubites, huc hospes suspice; collo
Indocili didicit iam Leo ferre iugum.*

In Batauum conuitiatorem.

*Dignum patellâ operculum: Burdonij
Castor gemellus quantus in clypeum arrigit,
Digitoq; quanto turbine inorquet minas!
Cruente Scazon, horridi Hendecasyllabi,
Malè ominato currite huc omnes pedes;
Magni Poëta pectus incensum astat,
In Iesuitas felleum bullit iecur.*

*Archilochus iste, Iuppiter, si mussitant,
Ex Iesuitis pendulos totidem dabit
Tibi mox Lycambas: recte iam collum induunt.*

*Bona verba: quid si carmina, & rei mala
Chartam efficacem Iesuita non legant?
Sed heus tu, an unus omnium hac nosti sacra?
Phœbine patiens solus in Gebennico
Bacchatus antro es? quidquid aut Pollux tuus,
Patêrue Beza scripsit undeno potens
Numero, aut Iambis, legitur; & cuncti valent.
Iam Iesuitis dura frons occalluit
Crebro sub ictu, stigma, ferrum respuit;
Nec marmoratis laditur calumniis.*

De urbe Metensi à Duce Gvizio propugnata.

Longius Herculeis signa explicuisse columnis,

Carole, virtutis gloria prima tua est.

Stas tamen ad Metas, stant tecum mille manipuli:

Guiscus hic fixit quod tibi meta foret.

Nec minor Alcide est; tantoq; sub Hercule, Meta

Sunt aliquid metis amplius Herculeis.

In Proteum, pro locorum opportunitate
Religionem mutantem.

Si nescis, Proteu, qui te genuere parentes,
 Lustratum Latius instituere sacris.
 Inde aliò res curta domi, breuiorq; supellex,
 A patrio extorrem compulit ire solo.
 Transgressum laceris Alpes frigusq; lacernis,
 Excepit tepido lata Geneva sinu.
 Hic ubi putridula uxoris cum paupere mutas
 Dote fidem; quauis sed tibi diues erat.
 Verum periura non vult bonus esse taberna
 Mercurius, quàm tu Bibliopola sedes.
 Versuras per mille, & nomina dilapidas rem,
 Ut malè dilabi, qua malè parta solent.
 Publicitusq; tibi hospitium cum iura pararent,
 Sentis, & celeri consulis antè fugâ.
 Ergo per Heluetios fidei tibi maximus auctor
 Lutherus fuit, aut Zuinglius, aut aliq.
 Omne solum forti patria est; omnis tibi ritus
 Relligio; o multum relligiosus homo es!
 Quin te & Iudæi repetunt; nam pignore lauto
 Iurasse adstrictum per sua sacra ferunt.
 Quando Abraha tibi nomen erat, cum Sabbata
 sueras
 Tota decussatas ritè tenere manus.
 Quòd si tu inficias potes ire, Profelyton aiunt,
 Nescio quàm tandem posse patere noiâ.
 Sed fuit hoc olim; nunc Sarmata Racouianus
 Instaurat Arri dogmata Christomachi.
 Nec Mahometani formidat murmura belli,
 Armorum qua nos alea cumque manet.

Nam

Nam qui Racousa subit ad saliceta lauandus,
 Sine Alcorani lustra, perinde facit..
 Et cidarim Proceus captâ cum sumpserit urbe,
 Quâ non se Turcarum parte probare potest?

In decoctorem.

Quid noctes miser angeris, diésque?
 Si vis par Superis Lycæ esse, dormi.
 Nam fessum quoties caput reclinas,
 Cræso te toties beatiorem
 Di reddunt faciles, leuesq; somni,
 Quos mitti foribus ferunt eburnis
 Illinc, unde negant redire quemquam.
 Tum tu es bellus homo, atque delicatus;
 Tum curas animi, anxios timores,
 Pratorisq; minas, diemq; dictum
 Multo diuis impiger Falerino,
 Quali nec rutilum coronat aurum,
 Cum miscet Phrygius Ioui minister.
 Infectum tibi naubus trecentis
 Aes stipant famuli: gemensq; nummos,
 Et Crassi reditus, flagellat arca.
 Tum te vel Tyrio superbus ostro
 Ostentas populoque, Patribusque;
 Aut iam diues Arabs, trucesve Daci
 Optauere suis Ducem maniplis.
 Arces, oppida disicis, triumphas:
 Et noctes miser angeris, diésque?
 Aud: consilium: usque & usque dormi;
 Felici licet, & licet quieto,
 Et promo licet, & licet supino:
 Per fures etenim nihil periculi est.

Hoc iurant tibi, Iuppiterq; spondet;
 Sed nec quod rapiant, tui, aut tuorum est,
 Non si te abstulerint domumq; totam:
 Debes namque animam, domumq; debes.
 Nec ferro iuicem, aut heri sepultos
 Nequaquam c. ner. s. molestes uxor;
 Cur viro inu. deat beatitatem?
 Post & pradiolum, suamq; dotem, &
 Decocta omn. a. iam nihil coquendum est.
 Nox est congeminanda, vix adultum
 Connuentious ad diem fenestris.
 Nam dorm. re diem usque ad umbilicum,
 Et magnum tibi somn. are lucrum est.
 Non dormit tamen heu Lycas; quid istud?
 Noctes efurit, (ah miser!) diejque.

AD SENATVM ATREBATENSEM
 Scholis exstructis.

Iuppiter ut tantam vidit consurgere molem,
 Bella mihi video, bella parantur, ait.
 Fulmine nil opus est iterum, Tritonia dixit;
 Bella quidem genitor, sed mea bella parant.
 Dulce genus pugna, nullo stat sanguine palma:
 Ista geri mediâ praelia pace volunt.

Testudinis laudes.

Quis tibi Testudo doctas DEVS indidit artes?
 Aut ubi m. ns paruo in corpore mersa latet?
 Quis labyrinthicos sinuare volumen in orbes,
 Fornice quis concham sic laqueare docet?
 Tortilis ut varios nitet interfusa colores,
 Cum redit in gyros, nec redit urna suos?

FF

Ast

*Ast ubi peniculum est? ubi circineus, & quibus omni
 Dadalus arte tuum vix imitetur opus?
 Quin fluvio dum forte cadis, natat uncta per undas
 Cochlea, fitq; ratis, qua fuit ante domus.
 Dic tamen angusto claudas cur fornice tectum,
 Ut miseris nullus sit locus hospitibus?
 Nil opus est, inquit; nostrâ de gente viator
 Qui, que suum tergo sustinet hospitium.*

Querimonia in morbo.

*Conquerar, an fileam, & corde eluctantia ab imo
 Indploratus verba, malumq; premam?
 Da veniam, Natura parens, miserumq; dolorem
 Effundi in gemitus, & sua verba sine.
 Tertia iam viridi lactescit messis in herbâ,
 Postq; hyemis surgit tadia veris honor:
 Dum me morbus habet, Medicorum incognitus arti,
 Suspensum vita sollicitumq; mea.
 Sapè mihi laeso manat de pectore sanguis,
 Atque animam tantum non vomo purpuream:
 Sive tamen laeso manare à pectore credam,
 Seu magis hoc flumen pulmo cruentus agit;
 Seu caput à summo mittit, leuiusq; periculum est;
 Sunt etenim Medicis hac tria visa tribus.
 Nempe etiam ex aliis, dixi, si consulo quartum,
 Inveniet quartam sanguinis ille viam.
 Nil moror; abscedant placita in diversa Sophista,
 Hic ubi de Vacuo quaritur & Nihilo:
 Ast ubi non tenuis de vitâ & sanguine res est,
 Aut nihil, aut unum dicite tot Medici.
 Languentem Lotharis primùm, mox Gallia vidit,
 Nunc rigula tento pharmaca Sarmatia.*

Est qui me iubeat calum tentare paternum:

Esse suis, inquit, patria amica solet.

Hec miserum! incumbunt morbi mortalibus agris,

Aurca quot calo lumina vesper agit;

Nec numerus cōstat, nec vis: morimurq̃, priusquam

Nosse luem detur nomine, quā morimur.

Eorsitan & tepidum lacerant à morte cadaver,

Et nimum serò dicitur, Ecce malum.

Est propè ut inuideam sanis sua corpora brutis,

Nosq̃ pari natos conditione velim.

Circūfert medicam canis ad sua vulnera linguam,

Cerua nec inonso supplicat iēta deo.

Restituit pullis sua lumina Thracia pellex;

Non fuerat misero tam bona mater Iry.

Turpe ministerium, multis tamen utile morbis,

Ni docuisset ibis, quis docuisset Arabs?

Piscis equus certo venam sibi diuidit iētu,

Ipsū etiam doctus temporis articulum.

At Medici, in dubio est, prosuntne humore minuto,

Chirurgoq̃ manus sapius arsq̃ tremunt.

Nuper ego incertā sum cuspide ter quater iētus,

Cū plena haud timido sanguine vena foret.

Vixq̃ aliqua exsiliit de vulnere gutta maligno:

An non hoc nostro est ludere de corio?

Excutit & rostrum & veteres Iouis armiger annos,

Es pellem serpens exuit & senium:

Vnica Panchais qua viuit odoribus ales,

Surgit ab exstincto mox rediniua rogo.

At melior iuuenum fugit irreuocabilis atas,

Et Pelia frustra est vita recocta seni.

Incertiq̃ semel cū lux brevis occidit aui,

Ad superos duro clusa adamante via est.

*Nestora Graecum cunctis è millibus unum
 Sacla hominum narrant trina fuisse super.
 Credite, sic memorant vates: at fabula non est,
 Aetatem coruum vincere Nestoream.
 Tanti erat, infausi superesset ut ominis ales,
 Et nobis cras cras diceret usque senex.
 At me quis tacitâ castigat voce querentem,
 Inuitumq; aliò non meus ardor agit?
 Sentio non solito clarescere lumine mentem,
 Hisq; animum monitis ad meliora trahi.
 Desine mortalis, diuina particulam aura
 Spe nimium fragilis incinerare boni.
 Suspice qua calo maneat te vita perennem,
 Nec quare in terris longius exsilium.
 Parce DEVS lapso, culpamq; ignosce fatenti;
 Non consulta satis verba dolentis erant.
 Tadia spe deinceps caliq; auiq; futuri,
 Solabor vita qualiacumque mea.
 Et mea iam seu fata vocant, seu ducere manis
 Longius exsilium, non queror, & sileo.*

F I N I S.

AD MAIOREM DEI GLORIAM.

TYPO.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Vt pauciores vacarent paginae, placuit duorum è Societate IESV de Angelo custode Carmen adiungere, studiosis, vt spero, non minùs elegantiae quàm pietatis nomine placiturum.

ANGELINI GAZAEI ATREBATIS

è Societate IESV

AD

ANGELVM CVSTODEM

CARMEN.

ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis
Achate,

Quo sine non possum vivere, nolo mori;
Ausim ego progenies lutea, & mera pulueris urna,

Tecum, naturâ calite, pauca loqui?

Tu mihi, cùm primum vita iubar editus hausi,

Antistes vita iussus es esse mea.

Iussus es infantem, puerum, iuuenemque, virumq;

Atque senem, curâ non abeunte, sequi.

Dum fleui in cunis, dum sedi matris in vlnis,

Sensi te lacrymas deminuisse meas.

Dum coepi genibus niti, dum verba creare

Non satis, experto dimidiata sono,

Per te molle genus coepit solidescere nodos:

Per te lingua suis est animata rotis.

Sapè fui sorbendus aquis, sapè igne vorandus;

Sed timuere tuas ignis & unda manus.

Sapè sub incautis nutritibus extinguendum

Me tua surripuit prouida cura mei.

Esto: dies abeant, menses moriantur & anni:

Anne putas simili lege peribit amor?

Viuit amor longum, longum comes optime viuet:

Qui semper tibi me, te mihi iunxit amor.

ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis Achate,

Quo sine non possum viuere, nolo mori;

Fac viuam calo gratissimus, utilis orbi,

Contentus paruo, despicensq; mei.

Dumque preces funda, calatho bonus excipe fusas;

Ex his Angelicâ conficeserta manu,

Et porta in calum, & calo partitor in omnes,

Prima Deo, Superis dona secunda ferens.

Si fors & precibus lacrymas interpluo paucas,

Fac placeant pauca pumicis ha lacryma.

Si Sophia, si Theiologos tentaro recessus;

Largire ingenij paucula frustra tui.

Si bona pangendis in versibus otia fallam;

Pracipe ut è venâ diuitiore fluant.

Dum loquor, arte meas sic interiungito voces,

Ne ladant Superos, terrigenasq; grauent.

Dum taceo, moresq; mei vultusq; loquantur:

Daq; legi in mediâ fronte, Modestus homo est.

ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis Achate,

Quo sine non possum viuere, nolo mori;

Si comedo, numquam plenus conuiuia recedam:

Vt citò pulsa, citò sit reuocanda famcs.

Si bibo, per fccas ita dent se pocula venas;
 Vt nullam menti vim malefana ferant.
 O caue ne titubem, & videam per inane geri res;
 Deliret q̄ suis ebria lingua viis.
 Si lusu vires renouo, curas q̄ leuaffo;
 Fac ludus meta prosperioris eat.
 Velle aurem, si transgrediar data tempora lusus;
 Corripe, transiliam si sine more modum.
 Si, quā praterco, vult tegula linguere tectum;
 Dic, sistat, dum me praterisse scias.
 Si calum terra iratum sua fulmina vibret;
 Excipe, nam maior fulmine dextra tibi est.
 Si mare conscendo, mare formidabile nautis;
 Fac ut pacificā net mihi linter aquā.
 ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis Achate,
 Quo sine non possum viuere, nolo mori;
 Fac hostem me deliciis, fac honoribus hostem;
 Ne plus has rerum tenuia stultus amem.
 Fac ut diuitias nolim praponere calo,
 Ne pro tam certis tam malè certa velim.
 Non sim de tetricis, non sim de magna professis:
 Non cupiam, de me pradicet orbis, Hic est.
 Pone meas, si fortè volunt ulciscier, iras;
 Semper sim placida cultor amicitie.
 Si me luctus edet, putrem illi deijce dentem:
 Et prohibe ut curas, ulcera mentis, alam.
 Dum lassi fuerint anni, dum in fronte senectus
 Describet rugas, inficiet q̄ comas;
 Sit mihi mens sceleris pura, & secunda bonorum,
 Nec doleam irreduces praterisse aies.
 Tum velut è speculis, si fors malus afforet hostis,
 Si fors occultas caderet insidias;

ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis Achate,
 Quo sine non possum vivere, nolo mori;
 Suppetias affer, fraudes expunge malignas,
 Quas in calituum dedecus ille creat.
 Si mala mors paret exitium, nondumq; parato
 Immineat, furis insidiosa meis;
 Punge aurem mihi, conclama, Gazae parator.
 Post aliquot soles mors tibi dicet, OBI.
 Tunc ego prae cipientes lacrymas rupto aggere fundam,
 Tersuras nostra crimina pigritia:
 Tersuras, si vel tenuis pulvisculus adsit,
 Qui fieret magnis nausea calitibus.
 Tum satana dices: I longum perditte prado,
 Prada malo non est unguibus ista tuis.
 Inferni lupus ille, siti sitientior ipsa,
 Circum-est frustra, dispereatq; siti.
 Indignans fremat, & dentem sub dente fatigans
 Deuoret inuidia prandia digna sua.
 Reddam natura, communis debitor aris,
 Vltima, in arbitrium flebile mortis iens.
 Tum duce te, nihil aut minimum debebimus igni:
 Fas crit ex templo dicere, Transijmus.
 Iungetur Superis Animus magis aureus auro,
 Hausurus pleno gutture delicias.
 ANGELE mi, bone dux anima, bone mentis Achate,
 Te sine non possum vivere, nolo mori.
 Da vocemque, oculumque, animumque, manum-
 que, volabo;
 Et mox ad Superos, te comitante, ferar.

ANTO.

ANTONII DESLIONS
BETHVNIENSIS

è Societate IESV

DE
ANGELI TUTEULARIS
CVLTV

AD PARTHENIOS SODALES

Carmen Paræneticum.

ANGELICVM quibus obsequiis venereris
Achatem,

*Auspikor : auspiciis plaude Iuuenta meis.
Scilicet hac artis latissima ianua nostra.
Mille boni causas, mille salutis habet.*

Colendus à primis annis.

Incipe parue puer Custodem agnoscere cultu,

Aurea dum primi tempora veris eunt.

Et decet hunc primâ coluisse atatis in herba,

Surgat ut inde necis falce metenda seges.

Vel prece vel studiis huius venare fauorem ;

Gaudet enim studiis, nec minùs ille prece.

Hic tibi qui socius, non est homo, crede Sodalis ;

Ille sed atheriâ est missus ab arce comes.

FF 5

Quam

Quam ob causam ?

*Vt tibi diuinos paulatim instillet amores.
Et Stygio immunem seruet ubique dolo.
Adde quod & nullo mens fessa labore quiescat;
Quin quò plura subit, plura subire lubet.*

Quibus officiis ?

1. Matutino tempore.

*Ordinar à primâ surgentis origine Phœbi:
Nam medium facti, qui benè cœpit, habet.
Si quis ab ignauo te manè resurgere somno
Imperat; Angelicâ voce putabis agi.
Ilicet excuties tepido tua membra cubili:
Antè tuum signet Crux tamen acta caput.
Et caueas saluisse toro non tectus amictu:
Tale tuus Custos despicit ales opus.
Sed cape cum tunicis metuentem crimina vultum,
Et volue assuetas corde vel ore preces.
Hac ubi; continuò peragenda negotia differ,
Et fuge praeceptis otia prima meis.
Illa trahunt dubiam subito per deuia mentem;
Hac sunt venturi prima fauilla mali.
Curuato potiùs quin poplite Numen adora;
Et tua diffusas ebibat ara preces.
Iam benè praterij, dices, sine crimine noctem:
Quàm nox alba mihi, tam sit amica dies.
Forsitan hac (quis nosse potest) datur ultima, saltè
Non detur votis ultima, nec meritis.
Seriùs esto, licet, nostri redimantur amores:
Hunc hodie, qui te semper amat, ama.*

2. Stu-

2. Studij tempore.

*Rectè habet : orasti ; studiis incumbere fixo
 Padotriba iussu lectio scripta monet.
 Iussa lubens imple ; qua pulchrè impleueris, unus
 Si tibi puppis & est proa Tonantis honos.
 Est, qui perversa turbat ratione camœnas,
 Quoque putat breuius, longius haurit iter.
 Scire cupit, quò nempe sciat : quid vanius isto ?
 Cur tegitur tali cortice thuris odor ?
 Et plura alter auct se scire, sciatur ut ipse :
 Quid nisi ventosa semina mentis alit ?
 Hic verò se scire cupit, quò lucra reportet :
 Nec caret opprobrio tanta cupido lucri.
 Turpe, Deo, studiis sic indulgere, relicto :
 Quod fit enim, in liquidâ scribitur illud aqua.
 Si tibi difficilis, vel res erit ardua captu ;
 Consule : ab Angelico lumine lumen erit.
 Nec tua perpetuis sudet mens anxiosa curis,
 Da leuis nescio quid submodicumq; preci.*

3. Hora ientaculi.

*Scilicet expectas dum te ad ientacula ducam,
 Ne minuat vires fortè Minerva tuas.
 Est in edendo etiam pars non temnenda decoris :
 Hic est danda tua regula certa gula.
 Finge tibi Aligerum niueo super aquore libri
 Scribere, quàm calo conuenienter edas.*

4. Inter eundem ad Scholas.

*Audio : nola sonat, pete castra scholastica : verùm
 Quò properas ? grates antè repende Deo.*

*Custodiq; tuo meritum de vertice honorem
 Egrediendo feras, nec redeundo neges.
 Inde sub hac, vicina tua si Tempia Palastra,
 Te sociosq; DEO, Praeside teste, lista.*

5. In Classis ingressu.

*Dumq; subis classem, quot habet tua classis alumnos,
 Aligeris toties exhibeatur honor.
 Et dices: Saluere loci sacer Angele Praeses
 Te iubeo, Musis velificare meis.
 Vosq; sacri Genij stillate clientibus undam,
 Qua cadit è summi vertice missa iungi.
 Qua simul ac sollers tinget sua labra Puuentus;
 Hinc procul, hinc stygias tolle Cupido faces.*

6. Sub Præceptoris aduentum.

*Haftenus hac seruanda: loco succede, nec absque
 Censoris iussu de statione vola.
 Lectio Praefecto iam iam reddatur ad unguem,
 Nectibi vox fuerit blasa, modesta tamen.
 Iunge dein penum dextra quod ab arte character,
 Quodq; styli Latius comat honore lepos.
 Plura darem mandata: tua verum emula vocis
 Campano mea vox aë loquente silet.*

7. Secundum Præceptoris ingressum.

*Ecce Magister adest, cunctiq; in genua recumbunt:
 Mente genuq; minor deuenerare DEVM.
 Hic siquidem, quâ percipitur sapientia, vera
 Omnis aqua promus, condus & omnis aqua.
 Hanc tibi caussidico mercaberis ore MARIAE;
 Qua satiare sui vota clientis amat.*

*Nec minus atherium cesses urgere Chocraulam :
 Qui tibi ductor erat, iam tibi doctor erit.
 Verba Magister habet; sint ora fauentia verbis:
 (Nam tibi conuenit hunc Numinis esse loco)
 Si sapias, totus pendebris ab ore loquentis:
 Ad Sophiam cunctis hac via fecit iter.*

8. In horæ pulsa.

*Quid si precipiam ut suspensam oratio mentem
 Soluat, ab emotis dum sonat hora rotis?
 Angele, dic, fuit hora meis qua candida votis;
 Candidior semper, candidiorq; fluat.
 Sat scio, me variis demon circumdedit armis;
 Sed duce te, varij tela furoris hebent.
 Crede mihi, feret auxilium, seu damona tentes,
 Seu socios docto Palladis ense petas;
 Seu rogare velis, seu respondere Magistro,
 Seu data sollicito scripta notare stylo.*

9. Templum petendo.

*Finis adest Classi: iam res diuina futura est;
 Te quoque si famulo est usa, futura tua est.
 Vade, sed ingenuos a quo pede diuide passus:
 Dirigit hos etenim dinumeratq; comes.
 Attamen ante sacram subeas quam gressibus adem:
 Dic tibi, Quod templum quarimus? aula DEI est.
 State mei sensus, mea turba domestica; namque
 Omnia quem trepidant astra, salutat humus.*

10. Rei Sacrae tempore.

*Protinus ardenti vibres tua vota sagittâ,
 Praestet & officium mensq; genuq; suum.*

Sit procul à nobis iuuenis qui templa subintrat,
 Porcus ut immundam puluerulentus haram.
 Casta Deo arrident, casta cum mente subintra:
 Angelus hoc, locus hoc, Virgo, Deusq; volunt.
 O caue cum socio nutus conferre loquaces,
 Paucave compositis addere verba iocis.
 Ut quid enim? Angelicas stringit reuerentia mentes,
 Dum tam diuinum Mysta capeffit opus.
 Tu verò iaculari oculos in cuncta valebis?
 Votaq; tot curis mersa natare feres?
 Angelus ultor adest, mæstus nisi facta retractes;
 Quamq; pius custos, tam ferus ultor adest.
 Quin casta tractas veneranda rosaria MATRIS,
 Vnde tua menti calicus halet odor.
 O quis odor! si certâ agitas mysteria lege,
 Et ruit in certum mens tua versa scopum.
 Cum capit hospitiiis volucres viridantibus arbos,
 Frondibus exultim multa vagatur auis:
 Sic age: tristitiam CHRISTI modò mente voluta;
 Grande lucrum est, CHRISTO cum patiēte pati.
 Et modò latitias animo tibi MATRIS adumbras;
 Latitiis erit hîc area lata tuis.
 Et modò vasta sacra quàm gaudia VIRGINIS
 vident;
 Cum satis aduersâ fronte procella stetit.
 En tibi materiam, quâ sit texenda MARIAE
 Seruia, & è quali deproperanda rosâ.
 Hac foret ô utinam votis conferta pudicis,
 Gratior in terris nulla corona foret!
 Diuus ut hanc florum cinctam Angelus iride cernet,
 Ore isthac roseo gemmea verba dabit:
 Seruia formosa crines iunctura MARIAE,

*In quâ censendum est nil nisi dantis amor;
 Munus eas gratum, latâ te mente receptum
 Inijsiat capiti protinus illa suo.
 Tam benè conuenias, quàm nobis conuenit illi:
 Illa datam nobis sentiat esse fidem.
 Sic tempus precibus, sic voto supplice duces,
 Dum Myſta verbis dicitur, Ire licet.*

Peraſtis Sacroſanctis myſteriis.

*I bone : teq; tuus per compita trita reducat
 Angelus, à propriâ duxit ut antè domo.*

11. A Meridie repetenda iam dicta.

*Et crescente dedi qua ſole, patrabis adultæ
 Iuſſa, per inceptam doctior ire viam.*

12. Veſpere ante cubitum.

*Sed tua decrepito ſac lumine cuncta reuiſas,
 Inq; Dei faciem iudiciumq; trahas.
 Peccaſti? meliora animo propone, fugamq;
 Criminis, & lectum cum petis, adde preces.
 Finio: ſic tutò ſub Praſide viue Camænis,
 Nulla velut vita meta futura foret.
 Et contrà: ſic viue vaga ſpe pendulus hora,
 Illa velut vita meta ſuprema foret.*

F I N I S.

APPROBATIO.

POëmata hæc CAROLI MALAPERTII è Societate IESV Sacerdotis, vnà cum aureis duorum ex eadem Societate de ANGELO CVSTODE Elegiis, & ingenij acumine, & styli nitore, & pietatis ardore ita excellunt, vt è calamo in prælum, è prælo in manus eruditorum meritissimò transfundi possint. Quod seriò testor xxx. Octobr. anno M. DC. XV.

Egbertus Spitholdius
Plebanus Antuerpiensis.

SVMMA PRIVILEGII.

ALBERTI & ISABELLAE CLARAE
EVGENIAE, Archiducum Austriae, Du-
cum Burgundiae, Brabantiae, &c. Serenissimo-
rum Belgicae Principum Privilegio cautum est;
nequis, *Caroli Malapertij de Societate IESU Poëma-
ta*, praeter Martinæ Plantinae viduae & Balthasa-
ris & Ioannis filiorum Ioannis Moreti p.m. vo-
luntatem intra sexennium imprimat, aut alibi
excusa in Inferioris Germaniae ditones impor-
tet, venaliave habeat. Qui secus faxit, confisca-
tione librorum; & alia graui poena mulstabitur:
vti latius patet in litteris datis Bruxellæ, 1x. No-
uembris, M. D C. XV.

Signat.

N. Lombaerts.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Io. Moreti.

M. DC. XVI.

